Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (осми състав)

30 юни 2016 година*

„Дъмпинг — Внос на резбовани принадлежности за тръбопроводи от ковък чугун с произход от Китай — Окончателно антидъмпингово мито — Поверително третиране на изчисленията на нормалната стойност — Своевременно представена информация — Срок за приемане на решение относно статута на предприятие, което упражнява дейност в условията на пазарна икономика — Право на защита — Равно третиране — Принцип за недопускане на прилагане с обратна сила — Член 2, параграфи 7—11, член 3, параграфи 1—3, член 6, параграф 7, член 19, параграфи 1 и 5 и член 20, параграфи 2 и 4 от Регламент (ЕО) № 1225/2009“

По дело T-424/13

Jinan Meide Casting Co. Ltd, установено в Дзинан (Китай), за което се явяват R. Antonini и E. Monard, адвокати,

жалбоподател,

срещу

Съвет на Европейския съюз, за който се явяват S. Boelaert и B. Driessen, в качеството на представители, подпомагани от S. Gubel, адвокат, и B. O’Connor, solicitor,

ответник,

подпомаган от

Европейска комисия, за която се явяват J.-F. Brakeland и M. França, в качеството на представители,

встъпила страна,

с предмет искане за отмяна на Регламент за изпълнение (ЕС) № 430/2013 на Съвета от 13 май 2013 година за налагане на окончателно антидъмпингово мито и окончателно събиране на временното мито, наложено върху вноса на резбовани принадлежности за тръбопроводи от ковък чугун с произход от Китайската народна република и Тайланд, и за прекратяване на процедурата по отношение на Индонезия (ОВ L 129, стр. 1), в частта, която се отнася до жалбоподателя,

ОБЩИЯТ СЪД (осми състав),

състоящ се от: D. Gratsias (докладчик), председател, M. Кънчева и C. Wetter, съдии,

секретар: L. Grzegorczyk, администратор,

* Език на производството: английски.

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 22 октомври 2015 г.,

постанови настоящото

Решение

Обстоятелства, предхождащи спора

1 Регламент (ЕО) № 1225/2009 на Съвета от 30 ноември 2009 година за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейската общност (ОВ L 343, стр. 51, наричан по-нататък „основният регламент“) установява правилата на правото на Европейския съюз, които се прилагат при производства за антидъмпингово разследване. Съгласно съображение 3 от него, за да гарантира правилно и прозрачно прилагане на правилата, съдържащи се в Споразумението за прилагането на член vi на общото споразумение по митата и търговията (1994) (ГАТТ) (ОВ L 336, стр. 103; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 10, стр. 112, наричано по-нататък „споразумението антидъмпинг“), включено в приложение 1 А към Споразумението за създаване на Световната търговска организация (СТО) (ОВ L 336, 1994 г.,стр. 3; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 10, стр. 5), този регламент транспонира, доколкото е възможно, термините от споразумението антидъмпинг в правото на Съюза.

2 Регламент (ЕС) № 1168/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2012 година за изменение на Регламент № 1225/2009 (ОВ L 344, стр. 1, наричан по-нататък „регламентът за изменение“) влиза в сила на 15 декември 2012 г.

3 Жалбоподателят, Jinan Meide Casting Co. Ltd, е установено в Китай дружество, което произвежда резбовани принадлежности за тръбопроводи от ковък чугун, предназначени за вътрешния пазар и за износ.

Релевантни факти от производството по разследване преди регламента за временните мерки

4 Вследствие на жалба, подадена на 3 януари 2012 г. от Комитета за защита на отрасъла за принадлежности за тръбопроводи от ковък чугун на Европейския съюз, на 16 февруари 2012 г. Европейската комисия публикува Известие за започване на антидъмпингова процедура относно вноса на резбовани принадлежности за тръбопроводи (свръзки, колена, муфи) от ковък чугун с произход от Китайската народна република, Тайланд и Индонезия (ОВ C 44, стр. 33). Съгласно точка 3 от това известие продуктът, за който се предполага, че е предмет на дъмпингов внос, е класифициран в комбинираната номенклатура в приложение I към Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета от 23 юли 1987 година относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа (ОВ L 256, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 4, стр. 3) под код КН ex 7307 19 10. В точка 5.1.1.1, буква а) от това известие Комисията уточнява, че поради потенциално големия брой китайски производители износители на този продукт тя ще подбере извадка от производители износители в съответствие с член 17 от основния регламент.

5 На 3 април 2012 г. жалбоподателят представя молба, с която иска да му се предостави статут на дружество, което действа в условия на пазарна икономика (наричан по-нататък „статут на ТДПИ“), в приложение на разпоредбите на член 2, параграф 7, буква б) от основния регламент. С оглед на проверката на тази молба е предвидено посещение на служители на Комисията в помещенията на жалбоподателя в периода от 30 май до 1 юни 2012 г. На 9 юли 2012 г. Комисията съобщава на жалбоподателя основните факти и съображения, въз основа на които е

решила да не му предостави статут на ТДПИ. С писмо от 23 юли 2012 г. жалбоподателят изпраща до Комисията становището си по това решение. За сметка на това, подобно на другите китайски производители износители, включени в извадката, жалбоподателят получава индивидуално третиране съгласно разпоредбите на член 9, параграф 5, втора алинея от основния регламент.

Регламентът за временните мерки и документът за временно разгласяване

6 На 14 ноември 2012 Комисията приема Регламент (ЕС) № 1071/2012 за налагане на временно антидъмпингово мито върху вноса на резбовани принадлежности за тръбопроводи (свръзки, колена, муфи) от ковък чугун с произход от Китайската народна република и Тайланд (ОВ L 318, стр. 10, наричан по-нататък „регламентът за временните мерки“.

7 В съображение 14 от регламента за временните мерки Комисията уточнява, че с оглед на определянето на нормална стойност за китайските производители износители, които не са получили статут на ТДПИ, е извършена проверка на място за установяване на нормалната стойност въз основа на данни от Индия като държава аналог (вж. т. 13 по-долу) в помещенията на дружество с наименование „Jainson Industries, Jalandhar, Pendjab, Inde“.

8 В съображение 15 от регламента за временните мерки Комисията посочва, че разследването на дъмпинга обхваща периода от 1 януари 2011 г. до 31 декември 2011 г. и че тенденциите, които са от значение за оценката на вредата, са разгледани за периода от 2008 г. до края на разследвания период.

9 В съображения 16, 17 и 18 от регламента за временните мерки Комисията определя разглеждания продукт, като посочва по-специално, че последният включва резбовани принадлежности за тръбопроводи (свръзки, колена, муфи) от ковък чугун, класирани понастоящем в код по КН ex 7307 19 10.

10 Съгласно съображение 19 от регламента за временните мерки е било установено, че разглежданият продукт и продуктът, произвеждан и продаван на вътрешния пазар в Китай, Тайланд и Индонезия, на вътрешния пазар в държавата аналог — Индия, както и продуктът, произвеждан и продаван в Съюза от промишлеността на Съюза, имат еднакви основни физически и технически характеристики. Поради това посочените продукти временно се приемат за сходни по смисъла на член 1, параграф 4 от основния регламент.

11 В съображение 30 от регламента за временните мерки е посочено, че що се отнася до износа с произход от Китай, дванадесет производители износители, които представляват 51 % от целия износ на Китай към Съюза през разследвания период, са сътрудничили, като са предоставили поисканата информация. В това съображение се посочва също, че в съответствие с член 17, параграф 1 от основния регламент Комисията е подбрала извадка, включваща трима от тези дванадесет производители износители, която представлява 88 % от обема на износа, извършен от посочените дванадесет производители износители. Жалбоподателят е час от тази извадка.

12 Съгласно съображение 40 от регламента за временните мерки закъснението при определянето на едно китайско дружество, поискало този статут, а именно жалбоподателя, се дължи главно на обстоятелството, че не е било възможно проверката за предоставянето на този статут да бъде извършена по-рано, тъй като съответните производители не са били на разположение по това време. В това съображение се посочва още, че моментът на определяне на статута по никакъв начин не е повлиял върху крайния резултат.

13 В съображения 49—53 от регламента за временните мерки Комисията излага причините, поради които е приела, като временно решение, че Индия представлява подходяща държава аналог по отношение на износа с произход от Китай, в приложение на член 2, параграф 7, буква а) от основния регламент.

14 В съображения 54—63 от регламента за временните мерки Комисията излага метода, който е следвала за определянето на нормалната стойност по отношение на износа на разглеждания продукт с произход от Китай.

15 Най-напред Комисията посочва в съображение 54, че доколкото на нито един от включените в извадката износители от Китай не е предоставен статут на ТДПИ, по отношение на тях нормалната стойност е определена в съответствие с разпоредбата на член 2, параграф 7, буква а) от основния регламент, а именно чрез използването на Индия като държава аналог.

16 На следващо място, в съображение 55 Комисията посочва, на първо място, че е започнала с проверка дали общият обем на продажбите на сходния продукт, реализирани от производителя в държавата аналог на вътрешния му пазар, е представителен, а именно дали този общ обем съставлява най-малко 5 % от общия обем на експортните продажби на разглеждания продукт за Съюза, реализирани от всеки китайски производител износител, включен в извадката. В същото съображение Комисията отбелязва още, че това е така по отношение на двама от тези производители износители производители износители. За сметка на това, както е отбелязано в точка 130 по-долу, в стадия на приемането на регламента за временните мерки Комисията е достигнала до обратния извод по отношение на жалбоподателя.

17 От съображения 56 и 57 личи, че Комисията е идентифицирала, на второ място, отделните видове на сходния продукт, които трябва да се вземат предвид при определянето на нормалната стойност. За тази цел Комисията е идентифицирала всеки вид на продукта, продаван от производители от държавата аналог, който е идентичен или пряко съпоставим с отделните видове на разглеждания продукт, продавани за износ от китайските производители износители. На трето място, както личи от съображение 57 от регламента за временните мерки, след като идентифицира по този начин видовете на сходния продукт, които трябва да се вземат предвид, Комисията проверява дали продажбите в държавата аналог на всеки от тези видове на сходния продукт са достатъчно представителни, а именно дали обемът на тези продажби на независими клиенти през периода на разследването съставлява най-малко 5 % от общия обем на продажбите на съответния вид на продукта, реализирани от всеки производител износител за износ в Съюза.

18 На четвърто място, както личи от съображения 58—62 от регламента за временните мерки, Комисията проверява дали продажбите на всеки един от тези видове на сходния продукт, реализирани в представителни количества в смисъла, изложен в точка 17 по-горе, могат да се считат за осъществени при обичайни търговски условия, въз основа на дела на рентабилните продажби, а именно тези, при които нетната продажна цена е равна на изчислените производствени разходи или по-висока от тях. След като извършва тази проверка, Комисията избира метода на изчисляване на нормалната стойност.

19 Съгласно съображение 59, когато делът на така определените рентабилни продажби на вид на сходния продукт надхвърля 80 % от общия обем на продажбите на този вид продукт и когато среднопретеглената продажна цена на този вид продукт е била равна на производствените разходи или по-висока от тях, нормалната стойност е определена въз основа на действителната цена на вътрешния пазар, изчислена като среднопретеглена стойност на цените на всички продажби на вътрешния пазар на съответния вид на продукта през периода на разследването. За сметка на това, съгласно съображение 60, когато посоченият дял на продажбите с печалба е съставлявал 80 % или по-малко от общия обем на продажбите на съответния вид на сходния продукт или когато среднопретеглената цена на този вид е по-ниска от производствените

разходи, нормалната стойност е определена въз основа на действителната цена на вътрешния пазар, изчислена като среднопретеглената стойност на продажбите с печалба само на този вид на продукта.

20 На последно място, съгласно съображение 61 за видовете на сходния продукт, които са били продавани на загуба, е прието, че не са продавани при обичайни търговски условия. Съображение 62 предвижда, че за тези видове продукти, както и за видовете, чиито продажби не са представителни в достатъчна степен в смисъла, изложен в точка 17 по-горе, се използва методът на конструирана нормална стойност съгласно член 2, параграф 3 и параграф 7, буква а) от основния регламент.

21 По отношение на определянето на експортните цени, съгласно съображение 64 от регламента за временните мерки тези цени са определени в съответствие с член 2, параграф 8 от основния регламент, а именно въз основа на експортните цени, които са реално платени или подлежат на плащане от всеки един от китайските производители износители, включени в извадката.

22 Съгласно съображения 65—67 от регламента за временните мерки сравнението между нормалната стойност и експортната цена е направено на базата на цената франко завода в съответствие с член 2, параграф 10 от основния регламент, като са приложени корекции с оглед на физическите характеристики, косвените данъци, разходите за транспорт, застраховка, обработка и допълнителните разходи, разходите за опаковане, кредити, банкови такси и комисиони във всички случаи, в които са счетени за основателни, точни и подкрепени с проверени доказателства.

23 Съгласно съображение 68 от регламента за временните мерки дъмпинговият марж на китайските дружества от извадката е определен въз основа на сравнение между среднопретеглената нормална стойност, определена за всеки вид на сходния продукт в държавата аналог, и среднопретеглената експортна цена на съответния вид на разглеждания продукт, в съответствие с член 2, параграф 11 от основния регламент.

24 Съгласно съображение 69 от регламента за временните мерки временният среднопретеглен дъмпингов марж на жалбоподателя, изчислен на посочената в точка 23 по-горе основа, е определен на 39,3 % от цената CIF (стойност, застраховка, навло) на границата на Съюза и преди обмитяване на разглеждания продукт.

25 Член 1, параграф 2 от регламента за временните мерки установява ставка от 39,3 % на временното антидъмпингово мито по отношение на жалбоподателя.

26 С писмо от 15 ноември 2012 г. Комисията съобщава на жалбоподателя документа за временно разгласяване съгласно член 20, параграф 1 от основния регламент. Освен регламента за временните мерки, включен в приложение 1 към този документ, последният съдържа и приложение 2 относно използвания метод за изчисляване на дъмпинга и приложение 3 относно използвания метод за изчисляване на подбиването на цените и на вредата.

27 В приложение 2 към този документ за временно разгласяване Комисията предоставя най-напред няколко общи разяснения относно изчисляването на дъмпинговия марж. Освен това тя дава някои уточнения относно изключването от експортните продажби на жалбоподателя на определен вид на разглеждания продукт, както и за отделните корекции, които е направила за целите на обективното сравнение съгласно член 2, параграф 10 от основния регламент. Отново в това приложение 2 Комисията излага няколко таблици във връзка с подробното изчисление на дъмпинговия марж за отделните видове продукти, в които таблици е пропуснала информацията, основана на данните, предоставени от производителя от държавата аналог.

Всъщност, както уточнява Комисията в това приложение, само един производител от държавата аналог е сътрудничел на разследването и поради това информацията с произход от държавата аналог не може да се разгласява на равнището на продуктовите контролни номера.

Кореспонденция между жалбоподателя и Комисията след приемането на регламента за временните мерки

28 На 17 декември 2012 г. жалбоподателят изпраща на Комисията становището си по документа за временно разгласяване. Становището му се отнася до пет въпроса а именно определянето на статут на ТДПИ, нормалната стойност, корекцията на нормалната стойност във връзка с данъка върху добавената стойност (ДДС), необходимостта от корекция с оглед на производствения процес, както и експортните цени.

29 По-конкретно, по втория въпрос жалбоподателят твърди, че Комисията неправилно е използвала конструирана нормална стойност по отношение на всички видове сходни продукти, които са сравнени с видовете разглеждани продукти, изнасяни от него към Съюза. Според жалбоподателя, от една страна, Комисията е трябвало да използва цените на вътрешния пазар на държавата аналог, а не метода на конструирана нормална стойност, тъй като използването на последната било оправдано само когато не е възможна да се използват цените на вътрешния пазар, което не било така в настоящия случай. От друга страна, жалбоподателят счита за неоправдано използването на праг от 5 % за определяне на представителността на продажбите, когато става въпрос, както в случая, за сравнение на цените на определен производител на вътрешния пазар в Индия и експортните цени на китайски производители. Всъщност според жалбоподателя използването на този праг подставя в прекалено неблагоприятно положение производители износители със значителен обем на износ като него, тъй като за тях е по-трудно да изпълнят този критерий за представителност. По-нататък жалбоподателят твърди, че съгласно член 2, параграф 2 от основния регламент този праг няма абсолютен характер. Поради тези съображения жалбоподателят иска от Комисията да преизчисли нормалната стойност в съответствие с неговото становище. На следващо място жалбоподателят отправя още две критики във връзка с определянето на нормалната стойност, които се отнасят, от една страна, до използването на търговския оборот при определянето на производствените разходи на производителя от държавата аналог и от друга страна, до използването на единен среден марж на печалба за всички видове на продукта. Впрочем, след като „отбелязва факта, че производителят от държавата аналог е Jainsons Industries“, жалбоподателят излага становището си относно корекциите на нормалната стойност и излага по-специално съображенията, поради които иска корекция с оглед на разликите в производствения процес и в производителността между него и производителя от държавата аналог.

30 На последно място, що се отнася до експортните цени, жалбоподателят иска от Комисията, от една страна, да изчисли дъмпинговия марж въз основа на всички негови експортни продажби на разглеждания продукт и от друга страна, да му предостави допълнителни разяснения относно изчисляването на корекциите, извършени върху експортните продажби с оглед на разликите във физическите характеристики.

31 По време на изслушването от 6 февруари 2013 г., жалбоподателят повтаря по същество всичките си съображения относно документа за временно разгласяване, които е изложил в писмото си от 17 декември 2012 г. В подкрепа на исканията си за корекции във връзка с производствения процес и производителността жалбоподателят се позовава по-специално на информация за производителя от държавата аналог, а именно, от една страна, на извлечение от уебсайта на производителя от държавата аналог с конкретни данни за броя на работните места, за годишния обем на производство, както и за основното оборудване на разположение на този производител и от друга страна, на кореспонденция по електронната поща между този производител и жалбоподателя от 29 януари и 1 февруари 2013 г.

32 На 15 март 2013 г. Комисията изпраща на жалбоподателя документа за окончателно разгласяване. Приложение 1 към този документ съдържа обща информация в съответствие с член 20, параграф 2 от основния регламент, в която се посочени отново основните факти и съображения, на основата на които Комисията възнамерява да предложи налагането на окончателни мерки. В приложения 2 и 3 към този документ за окончателно разгласяване Комисията представя конкретните си съображения съответно за определянето на дъмпинговия марж и за изчисляването на подбиването на цените и на вредата. По-специално в приложение 2 Комисията сочи, че е приела забележката на жалбоподателя, че нормалната стойност е трябвало да се изчисли въз основа на продажбите на вътрешния пазар единствено на сътрудничилия производител от държавата аналог, дори тези продажби да на са извършени в представителни количества по смисъла на член 2, параграф 2 от основния регламент. Поради това при изчисляването на окончателния дъмпинговия марж на жалбоподателя за определянето на нормалната стойност са използвани продажбите на вътрешния пазар при обичайни търговски условия, извършени от производителя от държавата аналог. На следващо място Комисията е посочила, че приема и възражението на жалбоподателя, че дъмпинговият марж е трябвало да бъде определен въз основа на целия износ, а не само на видовете на разглеждания продукт, съответстващи на видовете на сходния продукт, продавани на вътрешния пазар от производителя от държавата аналог. Комисията уточнява, че за видовете на разглеждания продукт, които нямат съответствие, нормалната стойност е била коригирана въз основа на пазарната стойност на разликите във физическите характеристики в съответствие с член 2, параграф 10, буква а) от основния регламент.

33 За сметка на това Комисията сочи, че е отхвърлила исканията на жалбоподателя за корекции във връзка с различията между последния и производителя от държавата аналог с оглед на производствения процес и на производителността. Всъщност, на първо място, що се отнася до искането за корекция във връзка с производствения процес, макар Комисията да признава, че в това отношение са налице определени разлики между двамата разглеждани производители, тя твърди, че потреблението на стоманен скрап за производствена единица е почти едно и също. По отношение на второто искане за корекция Комисията твърди основно, че единствено разликите, които засягат цените и съпоставимостта на цените между производител от държавата аналог и износител от страна без пазарна икономика обосновават корекция и че само изчерпателен анализ би могъл да разкрие всички разлики в ценовите фактори и да покаже, че са засегнати цените и тяхната съпоставимост, при което корекцията би била обоснована.

34 В приложение 2 към документа за окончателно разгласяване Комисията включва няколко таблици във връзка с подробното изчисляване на дъмпинговия марж за всеки отделен вид продукт, аналогични на таблиците, които се съдържат в приложение 2 към документа за временно разгласяване, посочени в точка 27 по-горе Също както в документа за временно разгласяване, Комисията е заличила изцяло в документа за окончателно разгласяване информацията, основана на данните, които е предоставил производителят от държавата аналог.

Кореспонденция между жалбоподателя и Комисията след документа за окончателно разгласяване

35 На 18 март 2013 г. производителят от държавата аналог изпраща писмо до Комисията, в което посочва, че „дава изричното си съгласие Комисията да предостави [на съветника на жалбоподателя] поверителния вариант на отговора му на въпросника, както и доказателства, събрани при проверката на място в помещенията му“. Освен това в същото писмо този производител посочва, че на същия ден е предоставил тези документи на жалбоподателя.

36 С електронно писмо от 18 март 2013 г. жалбоподателят иска от Комисията, на основание на горепосоченото писмо от страна на производителя от държавата аналог, да му предостави поверителния вариант на отговорите на този производител на антидъмпинг въпросника, както и доказателствата, събрани при проверката на място в помещенията му. Освен това „с оглед на съгласието на производителя от държавата аналог за разгласяване на поверителния вариант на отговорите му на въпросника“ жалбоподателят иска от Комисията, със същото електронно писмо, да му предостави всички изчисления на нормалната стойност. На последно място жалбоподателят иска конкретна информация относно, първо, начина, по който е била определена нормалната стойност на видовете на разглеждания продукт, които нямат съответствие, второ, начина, по който Комисията е разграничила черните от поцинкованите принадлежности, и трето, основанието за заключението на Комисията, че потреблението на стоманен скрап за производствена единица на производителя от държавата аналог и неговото потребление на същия материал са почти идентични.

37 С второ електронно писмо от 19 март 2013 г. жалбоподателят повтаря искането си. По-конкретно той отговаря на съображението за отказ, което съгласно предоставената от производителя от държавата аналог информация Комисията е изтъкнала пред него, а именно че поверителните части не могат да бъдат разгласени избирателно само на определени заинтересовани страни. В това отношение жалбоподателят твърди, от една страна, че изчисленията на дъмпинговия марж, а оттам и данните за нормалната стойност са специфични за съответното предприятие и от друга страна, че основният регламент не изключва възможността изричното съгласие на предоставилото поверителна информация лице да бъде ограничено до една-единствена заинтересована страна. Освен това, като посочва, че е застрашено правото му на защита, жалбоподателят иска разглежданият спор да се реши от служителя по изслушването, чиято роля е уредена в Решение 2012/199/ЕС на председателя на Европейската комисия от 29 февруари 2012 година относно функцията и мандата на служителя по изслушването при някои търговски процедури (ОВ L 107, стр. 5).

38 В отговор, с електронно писмо от 21 март 2013 г., началникът на отдела за разследвания антидъмпинг на Комисията отхвърля искането на жалбоподателя, като мотивира отказа си по следния начин: „данните относно нормалната стойност бяха използвани за тримата производители износители, включени в извадката, а не само за Jinan Meide. Поради това оповестяването само на Jinan Meide означава избирателно оповестяване на поверителна информация само на една заинтересована страна, докато други заинтересовани страни, до които също се отнася тази информация, няма да получат този привилегирован достъп до поверителна информация“. В последващо електронно писмо от същия ден служителят по изслушването сочи, че споделя позицията, изразена в цитираното електронно писмо, и подчертава, че недискриминационното третиране на страните представлява основен фактор.

39 На 25 март 2013 г. жалбоподателят представя становището си по документа за окончателно разгласяване. Той коментира отново спора между него и Комисията в рамките на електронната кореспонденция, посочена в точки 36—38 по-горе, и повтаря искането си за оповестяване на поверителния вариант на отговора на производителя от държавата аналог на въпросника антидъмпинг и на доказателствата, събрани при проверката на място в помещенията му, както и искането си за пълно оповестяване на изчисленията на нормалната стойност. На следващо място жалбоподателят повдига няколко специфични въпроса във връзка с определянето на нормалната стойност, някои от които вече са изтъкнати в становището му по документа за временно разгласяване. Този път жалбоподателят се основава на информация, предоставена му междувременно от производителя от държавата аналог, както личи от писмото му от 18 март 2013 (вж. т. 35 по-горе).

40 По-конкретно, жалбоподателят повтаря искането си, представено в електронното писмо от 18 март 2013 (вж. т. 36 по-горе) относно оповестяването на метода на изчисляване на нормалната стойност на видовете на разглеждания продукт, които нямат съответствие.

Всъщност според него уточнението, което Комисията прави в документа за окончателно разгласяване по отношение на факта, че нормалната стойност на тези продукти е коригирана в зависимост от пазарната стойност на разликите във физическите характеристики, не е достатъчно. Жалбоподателят твърди освен това, че той самият произвежда 1645 вида на разглеждания продукт, докато производителят от държавата аналог произвеждал едва 287 вида на сходния продукт, така че 83 % от видовете на разглеждания продукт били без съответствие. На следващо място, от износа към Съюза в размер на 11130 тона, реализиран от него през периода на разследването, само 5738 тона представлявали видове продукти, които имат съответствие. При тези условия исканото оповестяване било абсолютно необходимо за правото му на защита.

41 Освен това жалбоподателят предлага корекции, свързани, от една страна, с определянето на производствените разходи въз основа на търговския оборот и от друга страна, с изчисляването на корекциите на нормалната стойност, що се отнася до разходите за транспортиране и за опаковане. Жалбоподателят също така повтаря и уточнява исканията си за корекции, свързани с производствения процес и производителността, изложени от него в становището му по документа за временно разгласяване, както и критиките си относно корекциите във връзка с неподлежащия на възстановяване ДДС, които също вече е изложил в горепосоченото становище. Освен това той прави ново искане за корекция относно продадените количества.

42 По време на изслушването от 26 март 2013 г. пред службите на Комисията жалбоподателят повтаря исканията и оплакванията, които е формулирал в становището си по документа за окончателно разгласяване. Впоследствие с писмо от 27 март 2013 г. жалбоподателят отбелязва, че по време на изслушването от 26 март 2013 г. Комисията е посочила, че използваният метод за това изчисление се изразявал в това да се приеме за основа средната нормална стойност, установена за съответните видове на продукта, коригирана чрез определяне на пазарна стойност [на разликите във физическите характеристики] въз основа на експортните цени за износа към Съюза, фиксирани от жалбоподателя за видовете на разглеждания продукт, за които няма съответствие. В това отношение жалбоподателят посочва, че според него този метод се основава на неразумна и непроверима презумпция, че пазарна стойност на разликите във физическите характеристики се отразява в експортните цени, и предлага алтернативен метод, изразяващ се в ограничаване на броя на видовете на продукта, за които няма съответствие, чрез по-кратки продуктови контролни номера, които ще позволят идентифицирането им.

Обжалваният регламент

43 На 13 май 2013 г. Съветът на Европейския съюз приема Регламент за изпълнение (ЕС) № 430/2013 за налагане на окончателно антидъмпингово мито и окончателно събиране на временното мито, наложено върху вноса на резбовани принадлежности за тръбопроводи от ковък чугун с произход от Китайската народна република и Тайланд, и за прекратяване на процедурата по отношение на Индонезия (ОВ L 129, стр. 1, наричан по-нататък „обжалваният регламент“).

44 В съображение 15 от обжалвания регламент Съветът посочва, че при липсата на коментари относно статута на ТДПИ временните констатации, изложени в съображения 32—46 от регламента за временните мерки, се потвърждават.

45 В съображение 17 от обжалвания регламент Съветът посочва, че приема довода на един китайски производител износител, че дори продажбите да не са в представителни количества, нормалната стойност трябва да се изчислява на основата на продажбите на вътрешния пазар, извършени от производителя от държавата аналог. Така Съветът отбелязва, че именно тези продажби, осъществени при обичайни търговски условия, са използвани за определянето на нормалната стойност.

46 В съображение 18 от обжалвания регламент Съветът посочва, че е приел и довода на същия китайски производител износител, че дъмпинговият марж трябва да се определи въз основа на всички експортни продажби, а не само на продажбите на видовете на разглеждания продукт, които са директно съпоставими с видовете, продавани на вътрешния пазар от производителя в държавата аналог.

47 В съображение 19 от обжалвания регламент Съветът посочва, че при липсата на други коментари относно нормалната стойност, експортните цени и обективното сравнение констатациите, изложени в съображения 54, 59—61 и 64—67 от регламента за временните мерки, се потвърждават.

48 Съгласно съображение 20 от обжалвания регламент среднопретеглената нормална стойност за всеки вид на сходния продукт, определена за държавата аналог по метода, изложен в съображения 17—19 от този регламент, е сравнена със среднопретеглената експортна цена на съответстващия вид на разглеждания продукт.

49 Съгласно съображение 21 от обжалвания регламент и съдържащата се в него таблица окончателният дъмпингов марж, определен за жалбоподателя, е в размер на 40,8 %.

50 Член 1, параграф 1 от обжалвания регламент гласи:

„Налага се окончателно антидъмпингово мито върху вноса на резбовани принадлежности за тръбопроводи от ковък чугун, с изключение на пресувани принадлежности с метрична резба по ISO DIN 13 и кръгли разклонителни кутии с резба от ковък чугун без капак, класирани понастоящем в код по КН ex 7307 19 10 (код по ТАРИК 7307191010), с произход от Китайската народна република (КНР) и Тайланд“.

51 Член 1, параграф 2 от обжалвания регламент предвижда по отношение на жалбоподателя, че ставката на окончателното антидъмпингово мито, приложима към нетната цена франко границата на Съюза преди обмитяване на посочения продукт, е 40,8 %.

Производство и искания на страните

52 На 7 август 2013 г. жалбоподателят подава в секретариата на Общия съд настоящата жалба.

53 С молба, подадена в секретариата на Общия съд на 26 септември 2013 г., Комисията прави искане да встъпи в настоящото производство в подкрепа на исканията на Съвета, ответник. Жалбоподателят и Съветът не представят становища по това искане. С определение от 19 ноември 2013 г. председателят на осми състав на Общия съд допуска встъпването на Комисията. Последната представя писменото си становище при встъпване, а другите страни представят своите становища по него в определените срокове.

54 Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени обжалвания регламент в частта, която се отнася до него,

— да осъди Съвета и Комисията да заплатят съдебните разноски.

55 Съветът иска от Общия съд:

— да отхвърли жалбата,

— да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

56 Комисията иска от Общия съд:

— да отхвърли жалбата,

— да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

От правна страна

57 Жалбоподателят посочва пет основания в подкрепа на своята жалба. Първото основание е нарушение от страна на институциите на Съюза на правото му на защита, както и на член 6, параграф 7 и член 20, параграфи 2 и 4 от основния регламент, доколкото са отказали да му предоставят информацията, релевантна за определянето на нормалната стойност. Второто основание е, главно, нарушение на член 2, параграф 10 от основния регламент и на член 2.4 от споразумението антидъмпинг, доколкото институциите са отхвърлили искането му за корекции на нормалната стойност, и при условията на евентуалност, липса на мотиви. Третото основание е нарушение на член 2, параграф 7, буква а), на член 2, параграф 10, ab initio и буква а) и на член 2, параграф 11 във връзка с член 2, параграф 7, буква а) и параграфи 8 и 9 и член 9, параграф 5 от основния регламент, както и на принципа на недопускане на дискриминация, доколкото институциите са използвали грешен метод за определянето на нормалната стойност на продуктите без съответствие. Четвъртото основание е нарушение на член 2, параграф 7 от основния регламент, доколкото Комисията е съобщила заключението си относно статута на ТДПИ едва на 9 юли 2012 г. Петото основание е нарушение на член 3, параграфи 1, 2 и 3 от основния регламент, доколкото определянето на вредата за промишлеността на Съюза се основавало на неточни данни за обема на дъмпинговия внос от Китай.

58 Общият съд счита за подходящо да разгледа най-напред четвъртото основание, а след това първото основание.

По четвъртото основание

59 Жалбоподателят твърди по същество, че заключението относно статута на ТДПИ е съобщено близо пет месеца след началната дата на разследването, което представлява нарушение на тримесечния срок, предвиден в член 2, параграф 7 от основния регламент. Това тълкуване се потвърждавало от практиката на Съда. Освен това жалбоподателят твърди, че ако решението относно статута на ТДПИ бе прието по-рано, той щял да има възможността да упражни по-добре правото си на защита. Впрочем твърдението на институциите, че закъснението при приемането на решението относно статута на ТДПИ се дължи на факта, че китайските производители износители не са предоставили достъп за проверки на място, било фактически погрешно и правно ирелевантно. На последно място жалбоподателят поддържа, че доколкото нарушението на член 2, параграф 7 от основния регламент е извършено на 16 май 2002 г., то не попадало в обхвата на член 2 от регламента за изменение, съгласно който този регламент се прилага за нови и за висящи към 15 декември 2012 г. разследвания, като във всички случаи този член бил незаконосъобразен.

60 Съветът и Комисията считат, че тези доводи трябва да се отхвърлят.

61 В самото начало следва да се отбележи, че в редакцията му преди влизането в сила на 15 декември 2012 г. на регламента за изменение, посочен в точка 2 по-горе, член 2, параграф 7, буква в), втора алинея от основния регламент предвижда, че в рамките на три месеца от откриването на разследването трябва да се определи дали производителят отговаря на критериите за статута на ТДПИ. След влизането в сила на член 1, точка 1, буква а) от регламента за изменение новата редакция на тази разпоредба от основния регламент вече

предвижда, че решението относно статута на ТДПИ трябва да се приеме по правило в рамките на седем месеца, но не по-късно от осем месеца от откриването на разследването. Освен това член 2 от регламента за изменение предвижда, че същият се прилага за всички нови и всички текущи разследвания, считано от 15 декември 2012 г.

62 Освен това, както бе припомнено в точка 5 по-горе, в настоящия случай Комисията е съобщила на жалбоподателя с писмо от 9 юли 2012 г. основните факти и съображения, въз основа на които е решила да не му предостави статут на ТДПИ. Както личи от това писмо, приложено към преписката в рамките на процесуално-организационно действие, Комисията се позовава в това отношение на „основните факти и съображения, въз основа на които [тя] възнамерява да предложи да не се предоставя статут на ТДПИ на [жалбоподателя]“. При все това, както потвърждават страните по време на съдебното заседание, тази формулировка се обяснява с факта, че съгласно съдебната практика Комисията може да промени решението си относно статута на ТДПИ по време на разследването (решение от 1 октомври 2009 г., Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware/Съвет, C-141/08 P, Сб., EU:C:2009:598, т. 110—113). Следователно въпреки тази формулировка именно с това писмо от 9 юли 2012 г. Комисията се произнася, в съответствие с член 2, параграф 7, буква в), втора алинея от основния регламент, по въпроса дали жалбоподателят изпълнява необходимите критерии, за да получи статут на ТДПИ.

63 Ето защо следва да се провери, на първо място, коя редакция на член 2, параграф 7, буква в), втора алинея от основния регламент е приложима към това решение, за да се установи дали решението на Комисията от 9 юли 2012 г. е прието след изтичането на предвидения в тази разпоредба срок. В това отношение институциите поддържат по същество, че изменението на срока, предвиден член 2, параграф 7, буква в), втора алинея от основния регламент, въведено с регламента за изменение, е приложимо за решението относно статута на ТДПИ от 9 юли 2012 г., тъй като разглежданото в случая разследване е текущо към 15 декември 2012 г. и член 2 от регламента за изменение предвижда, че горепосоченото изменение се прилага за такива разследвания. Това тълкуване следва да се отхвърли.

64 Следва да се припомни, че съгласно постоянната съдебна практика новата правна норма се прилага от момента на влизане в сила на акта, с който тя се въвежда, и че макар да не се прилага към правните положения, възникнали и окончателно установени при действието на стария закон, новата правна норма се прилага спрямо техните бъдещи последици, както и спрямо новите правни положения. Без да се засяга принципът на забрана на прилагането на правните актове с обратна сила, изключения са възможни единствено ако новата правна норма е придружена от особени разпоредби, които определят изрично условията за прилагането ѝ във времето. По-конкретно, процесуалноправните норми по принцип се прилагат към деня на влизането им в сила за разлика от материалноправните норми, които по правило се тълкуват като отнасящи се до заварени при влизането им в сила положения само доколкото от тяхната формулировка, предназначение или систематика ясно личи, че трябва да имат именно такова правно действие (вж. решение от 26 март 2015 г., Комисия/Moravia Gas Storage, C-596/13 P, Сб., EU:C:2015:203, т. 32 и 33 и цитираната съдебна практика).

65 Съдът също така е постановил, че разпоредбата, която представлява правното основание на определен акт и оправомощава институция на Съюза да приеме въпросния акт, трябва да бъде в сила към датата на неговото приемане (вж. решение Комисия/Moravia Gas Storage, т. 64 по-горе, EU:C:2015:203, т. 34 и цитираната съдебна практика).

66 В настоящия случай член 2 от регламента за изменение предвижда, че последният се прилага спрямо висящите производства, считано от 15 декември 2012 г., а именно на датата на влизането му в сила. Впрочем от припомнената в точка 64 по-горе съдебна практика следва, че изменението на срока за произнасяне по статута на ТДПИ, въведено с член 1, точка 1, буква а) от регламента за изменение, би било приложимо дори при липсата на посочения член 2,

доколкото представлява изменение на процесуалноправна норма. Следователно уточнението в тази разпоредба, че регламентът за изменение се прилага за всяко предстоящо или текущо разследване, считано от датата на влизането му в сила, е необходимо, защото освен изменението на посочения срок този регламент съдържа и разпоредби, изменящи материалноправни норми, отнасящи се до решението за статута на ТДПИ (член 1, точка 1, буква б) и член 1, точка 2). Съгласно припомнената в точка 64 по-горе съдебна практика обаче материалноправните норми се прилагат за заварени при влизането им в сила положения само ако прилагането им е изрично предвидено или най-малкото следва от целите или от систематиката на посочените норми.

67 Следователно горепосоченото изменение на срока за произнасяне на решение по статута на ТДПИ по правило се прилага, в рамките на текущо антидъмпингово разследване, за всяко решение на Комисията, с което тя решава дали дадено предприятие изпълнява критериите за получаване на статут на ТДПИ, по смисъла на член 2, параграф 7, буква в), втора алинея от основния регламент, и което е прието на 15 декември 2012 г. или на по-късна дата.

68 За сметка на това, обратно на твърденията на институциите, член 2 от регламента за изменение не може да доведе до прилагане на член 1, точка 1, буква а) от регламента за изменение спрямо решение относно статута на ТДПИ, прието преди влизането в сила на този регламент. Всъщност по този начин би се придало обратно действие на тази разпоредба, което не следва от текста на член 2 от регламента за изменение. Освен това от припомнената в точка 64 по-горе съдебна практика следва, че макар новите норми, и по-специално процесуалноправните норми, да могат да се отнасят до възникнали и окончателно установени при действието на стария закон правни положения, прилагането на тези нови норми трябва все пак да е съобразено с принципа на забрана на прилагането на правните актове с обратна сила. Както личи от припомнената в точка 65 по-горе съдебна практика, зачитането на този принцип има за последица това, че законосъобразността на акт на Съюза трябва по правило да се преценява с оглед на правната му основа, която е в сила към датата на приемането му.

69 В настоящия случай към датата на приемането на решението на Комисията да не предостави статут на ТДПИ на жалбоподателя, а именно на 9 юли 2012 г., член 2, параграф 7, буква в), втора алинея от основния регламент, който представлява правната основа на това решение, предвижда, че Комисията разполага с тримесечен срок, считано от откриването на разследването, за да приеме такова решение. Следователно, обратно на твърденията на институциите, законосъобразността на горепосоченото решение трябва се преценява с оглед на този срок, а не с оглед на срока, който се прилага след влизането в сила на регламента за изменение на 15 декември 2012 г.

70 На второ място, обратно на твърденията на институциите, срокът, установен с член 2, параграф 7, буква в), втора алинея от основния регламент не е само указателен поради факта, че Комисията може да измени първоначалното си решение във всеки един момент от производството по разследването, в съответствие с точки 110—113 от решението Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware/Съвет, точка 62 по-горе (EU:C:2009:598). Всъщност в тези точки Съдът не се е произнесъл по възможността за Комисията да не спази горепосочения срок, която възможност впрочем не е част от спора, по който Съдът се е произнесъл в това решение. В посочените точки Съдът само отбелязва, че член 2, параграф 7, буква в), втора алинея от основния регламент не може да се тълкува в смисъл, че задължава Комисията да предложи на Съвета окончателни мерки, които биха възпроизвели — в ущърб на засегнатото предприятие — грешка, допусната в първоначалната преценка на посочените материални критерии, установени в член 2, параграф 7, буква в), първа алинея от основния регламент. От това Съдът прави извод, че когато Комисията установи, че е допуснала грешка при първоначалната си преценка, тя трябва да предприеме подходящи действия за отстраняване на грешката при зачитане на процесуалните гаранции (решение Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware/Съвет, т. 62 по-горе, EU:C:2009:598, т. 111 и 112). Следователно само по себе си обстоятелството, че

съгласно тази съдебна практика Комисията има възможност и дори задължение да измени първоначалното си решение относно статут на ТДПИ, при което е допуснала грешка, е без значение за задължението ѝ да спази срока, установен от основния регламент за приемането на такова първоначално решение.

71 Освен това текстът на член 2, параграф 7, буква в), втора алинея от основния регламент не съдържа индикации в смисъл, че предвидения в него срок е само указателен. Впрочем текстът на тази разпоредба на някои езици, като например на английски и френски език, които използват съответно глаголите „shall“ и „doit“, предвиждат изрично задължение за Комисията да се произнесе в рамките на този срок. Освен това, както твърди жалбоподателят, точки 36—39 от решението от 2 февруари 2012 г., Brosmann Footwear (HK) и др./Съвет (C-249/10 P, Сб., EU:C:2012:53) и точки 29—32 от решението от 15 ноември 2012 г., Zhejiang Aokang Shoes/Съвет (C-247/10 P, EU:C:2012:710) изрично потвърждават императивния характер на горепосочения срок.

72 Ето защо зачитането на тримесечния срок за произнасяне по статута на ТДПИ, предвиден в член 2, параграф 7, буква в), втора алинея от основния регламент, не представлява възможност, а задължение за Комисията.

73 На трето място, обстоятелствата относно организацията на проверките на място, на които се позовават Съветът и Комисията за обосноваване на закъснението при приемането на решението относно статут на ТДПИ по отношение на жалбоподателя, не позволяват на Комисията да се освободи от това задължение.

74 От една страна, член 2, параграф 7, буква в), втора алинея от основния регламент, в редакцията му, която е в сила към датата на приемане на решението от 9 юли 2012 г., не предвижда възможност за дерогиране на задължението за произнасяне по статута на ТДПИ в тримесечния срок.

75 От друга страна, трябва да се отбележи, че в настоящия случай, както следва от съображение 40 от регламента за временните мерки (вж. т. 12 по-горе), потвърдено от съображение 15 от обжалвания регламент, институциите оправдават закъснението при приемането на решението относно статута на ТДПИ по отношение на жалбоподателя с факта, че Комисията не е могла да извърши по-рано проверките на място в помещенията на китайските износители, тъй като последните не са и предоставили достъп. В писмената си защита Съветът уточнява това оправдание, като изтъква, че включените в извадката китайски производители износители са посочили, че могат да предоставят достъп само през единия от трите възможни периода, предложени от Комисията, а именно през периода от 9 до 11 май 2012 г. Според Съвета Комисията не е имала физическата възможност да извърши едновременно проверките на място в помещенията на трите разглеждани производители износители през този период. Поради тази причина проверките е трябвало да бъдат пренасрочени, така че за Комисията не е било възможно да приеме решение относно статута на ТДПИ в определения срок.

76 Институциите все пак не твърдят, че поради тези обстоятелства за Комисията е било абсолютно невъзможно да приеме решение относно статута на ТДПИ в определение срок, нито дори че късното приемане на това решение представлява случай на непреодолима сила, а именно — съгласно съдебната практика —че просрочването на срока се дължи на извънредни и непредвидими обстоятелства, които не зависят от институциите и чиито последици не биха могли да бъдат избегнати въпреки всички надлежно положени усилия (вж. в този смисъл решения от 8 март 1988 г., McNicholl и др., 296/86, Rec, EU:C:1988:125, т. 11 и от 4 март 2010 г., Комисия/Италия, C-297/08, Сб., EU:C:2010:115, т. 85). Във всички случаи, дори да се допусне, че като са изтъкнали посочените в точка 75 по-горе обстоятелства, институциите са искали да се позоват на понятието за непреодолима сила, следва да се отбележи, че в настоящия случай очевидно не са изпълнени критериите за прилагане на това понятие, установени от посочената

по-горе съдебна практика. В това отношение от материалите по преписката следва, че с електронно писмо от 4 април 2012 г. Комисията е предложила на включените в извадката производители износители три периода за извършване на проверките на място в техните помещения, съответно между 2 и 4 май 2012 г., между 7 и 9 май 2012 г. и между 9 и 11 май 2012 г. Следва да се отбележи, че тези три периода са относително близки до датата, на която изтича срокът за приемане на решението относно статута на ТДПИ, а именно 17 май 2012 г. Следователно институциите не са доказали, нито дори твърдят, че Комисията е положила всички възможни усилия, за да предложи за извършване на проверките на място периоди, които ѝ дават достатъчно време за приемане на решение относно статута на ТДПИ преди изтичането на горепосочения срок. Освен това в настоящия случай фактът, че тримата производители износители, включени в извадката, са предоставили достъп само през единия от трите предложени от Комисията периода, очевидно не представлява извънредно и непредвидимо обстоятелство.

77 Трябва да се констатира, че както бе посочено в точка 62 по-горе, решението относно статута на ТДПИ по отношение на жалбоподателя е прието на 9 юли 2012 г., следователно след срока по член 2, параграф 7, буква в), втора алинея от основния регламент, който е изтекъл на 17 май 2012 г., както бе посочено в точка 76 по-горе.

78 Ето защо от всички гореизложени съображения следва, че Комисията е нарушила задължението си по член 2, параграф 7, буква в), втора алинея от основния регламент да приеме решение относно статута на ТДПИ по отношение на жалбоподателя в тримесечен срок от откриването на производството по разследване.

79 При все това нито текстът на член 2, параграф 7, буква в), втора алинея от основния регламент, нито подготвителните работи, довели до включването му в основния регламент, дават указание относно последиците от неспазването на тримесечния срок, предвиден в тази разпоредба (заключение на генералния адвокат Bot по съединени дела C & J Clark International и Puma, C-659/13 и C-34/14, Сб., EU:C:2015:620, т. 82).

80 В това отношение, както бе посочено в точка 59 по-горе, жалбоподателят твърди, че по-ранното приемане на решението относно статута на ТДПИ би му позволило да упражни по-добре правото си на защита. Жалбоподателят обосновава тези свои твърдения, като изтъква най-общо, от една страна, че целта на посочения тримесечен срок е да позволи на производителите износители, действащи в държави без пазарна икономика, да се ползват от ясен правен статут през достатъчно дълъг период от производството по разследване и от друга страна, че просроченото определяне на статута на ТДПИ може да засегне други елементи от това производство.

81 Съгласно постоянната съдебна практика, по-специално в областта на дъмпинга, наличието на нередовност, свързана с правото на защита, би могло да доведе до отмяна на спорния регламент само доколкото не може да се изключи напълно възможността административното производство да е довело поради тази нередовност до различен резултат, засягайки по този начин конкретно правото на защита на жалбоподателя (решения Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware/Съвет, т. 62 по-горе, EU:C:2009:598, т. 81 и 94 и от 16 февруари 2012 г., Съвет и Комисия/Interpipe Niko Tube и Interpipe NRTP, C-191/09 P и C-200/09 P, Сб., EU:C:2012:78, т. 78 и 79).

82 Следователно не всяко неспазване на тримесечния срок, с който Комисията разполага за произнасяне по статута на ТДПИ, води автоматично до отмяна на обжалвания регламент, по-специално ако правото на защита на жалбоподателя не е било конкретно засегнато от това просрочване (вж. в този смисъл заключението на генералния адвокат Bot по съединени дела

C & J Clark International и Puma, т. 79 по-горе, EU:C:2015:620, т. 87 и решение от 10 октомври 2012 г., Ningbo Yonghong Fasteners/Съвет, T-150/09, EU:T:2012:529, т. 51—54 и цитираната съдебна практика).

83 В настоящия случай освен общите съображения относно целите и систематиката на тримесечния срок жалбоподателят не представя конкретни доводи от естество да обосноват твърдението му, че просрочването на този срок е засегнало правото му на защита, и по-конкретно че при липса на просрочване той е щял да може да упражни по-добре правото си на защита. По време на съдебното заседание в отговор на въпрос на Общия съд, който иска от жалбоподателя да уточни кои елементи от производството са могли да бъдат засегнати от късното приемане на решението относно статута на ТДПИ, последният посочва, че е можел да получи по-ранно данните за производителя от държавата аналог и по този начин да разполага с повече време да подготви защитата си и евентуално да убеди Комисията да му оповести, на по-ранен стадий, изчисленията на нормалната стойност. Освен това той твърди по същество, че доколкото дъмпинговият марж е съобщен със закъснение на заинтересованите страни в рамките на производството по разследване, може да се предположи, че на този стадий последните вече не могат да убедят властите да изменят позицията си.

84 Тези доводи обаче не могат да докажат нито че другите елементи от производството по разследване, по-конкретно другите срокове, които трябва да се спазват в рамките на това производство, са били засегнати от просрочения характер на решението относно статута на ТДПИ, нито че е било нарушено правото на защита на жалбоподателя.

85 Всъщност, на първо място, от материалите по преписката личи, че както бе припомнено в точка 5 по-горе, жалбоподателят е представил на Комисията становището си по решението относно статута на ТДПИ на 23 юли 2012 г. и че Комисията е приела регламента за временните мерки едва на 14 ноември 2012 г., или близо четири месеца по-късно (вж. т. 6 по-горе). Освен това Комисията е изпратила предложението си за окончателен регламент едва на 15 април 2013 г. Следователно Комисията е разполагала с необходимото време, за да се запознае със становището на жалбоподателя, да прецени релевантността му и ако е необходимо, да преразгледа решението си относно статута на ТДПИ, преди да определи временния дъмпингов марж на това предприятие и да предложи окончателни мерки.

86 На следващо място, от материалите по преписката следва, че към датата на решението относно статута на ТДПИ, тоест на 9 юли 2012 г., определянето на нормалната стойност не е приключило. Всъщност, както личи от материалите, представени от производителя от държавата аналог, същият е отговорил на запитвания за уточняване от страна на службите на Комисията във връзка с информацията, която им е предоставил на 29 август 2012 г. Освен това от посочените материали, както и от писмото, изпратено от този производител до Комисията на 18 март 2013 г. (вж. т. 35 по-горе), следва, че проверката на място на тази институция в помещенията на този производител е извършена в периода от 19 до 21 септември 2012 г. Следователно във всички случаи жалбоподателят не могъл да получи преди тази дата достъп до всички данни, които производителят от държавата аналог е предоставил на Комисията. При всички положения от становището на жалбоподателя по документа за временно разгласяване личи, че той се е запознал с наименованието на производителя от държавата аналог едва с документа, който му е съобщен на 15 ноември 2012 (вж. т. 26 по-горе). Следователно просроченият характер на решението относно статута на ТДПИ не е могъл да се отрази на възможността на жалбоподателя да подготви защитата си в достатъчен срок, въз основа на информацията, която е могъл да получи от производителя от държавата аналог.

87 На последно място, от материалите по преписката не може да се направи извод, че в периода между крайната дата на посочения тримесечен срок, а именно 17 май 2012 г., и датата на приемане на регламента за временните мерки съответните етапи на производството по разследване са били засегнати от неспазването на този срок.

88 Поради това следва да се приеме, че жалбоподателят не е доказал, че ако решението относно статута на ТДПИ бе прието в срока по член 2, параграф 7, буква в), втора алинея от основния регламент, в неговата редакция, която е в сила преди влизането в сила на регламента за изменение, производството е можело да приключи с различен резултат и че вследствие на това правото му на защита е било конкретно засегнато от неспазването на този срок.

89 От всичко изложено дотук следва, че четвъртото основание трябва да бъде отхвърлено

По първото основание

90 Първото основание включва три оплаквания. С първото оплакване жалбоподателят упреква институциите на Съюза, че в нарушение на член 20, параграфи 2 и 4 от основния регламент са му отказали достъп до изчисленията на нормалната стойност, след като е получил съгласието на производителя от държавата аналог да се запознае с данните, на които се основават тези изчисления. С второто си оплакване жалбоподателят упреква институциите че не са му дали възможност да се запознае с кореспонденцията между производителя от държавата аналог и Комисията в нарушение на член 6, параграф 7 от основния регламент. На последно място, с третото си оплакване жалбоподателят упреква институциите, че в нарушение на член 20, параграфи 2 и 4 от основния регламент не са му съобщили своевременно и писмено информация за избрания метод за определяне на пазарната стойност, използвана за установяване на нормалната стойност на продуктите без съответствие. Освен това жалбоподателят счита, че всяко едно от тези твърдени нарушения на разпоредбите на основния регламент води до нарушение на правото му на защита.

Предварителни съображения

91 В самото начало следва да се припомнят принципите и процесуалните гаранции, които институциите са длъжни да спазват, когато заинтересованите страни в производство по антидъмпингово разследване желаят да упражнят правото си на защита, като получат достъп до информация относно фактите или съображенията, които могат да обосноват антидъмпинговите мерки.

92 На първо място, съгласно постоянната съдебна практика изискванията, свързани със зачитането на правото на защита, трябва да бъдат изпълнени не само в рамките на производства, които могат да приключат с налагане на санкции, но също и при процедури по разследване, предшестващи приемането на антидъмпингови регламенти, които могат да засегнат съответните предприятия пряко и лично и да породят неблагоприятни за тях последици. По-специално, при съобщаването на информация на заинтересованите предприятия в рамките на производство по разследване зачитането на правото на защита изисква заинтересуваните предприятия да са имали възможност в хода на административната процедура да изложат надлежно своята гледна точка относно действителното съществуване и относимостта на твърдените факти и обстоятелства и относно посочените от Комисията доказателства в подкрепа на нейното твърдение за наличието на дъмпингова практика и на произтичаща от нея вреда (вж. решения от 10 март 2009 г., Interpipe Niko Tube и Interpipe NTRP/Съвет, T-249/06, Сб., EU:T:2009:62, т. 64 и цитираната съдебна практика и Съвет и Комисия/Interpipe Niko Tube и Interpipe NTRP, т. 81 по-горе, EU:C:2012:78, т. 76 и цитираната съдебна практика).

93 При все това съгласно практиката на Общия съд заинтересованите страни в производство по антидъмпингово разследване трябва да дадат възможност на институциите да преценят проблемите, които може да възникнат за тях поради липсата на определени данни в предоставената им информация. A fortiori, такава заинтересована страна няма основание да се оплаква пред съда на Съюза, че не ѝ е била предоставена определена информация, ако не е представила искане във връзка с тази информация в хода на производството по разследване,

довело до приемането на спорния антидъмпингов регламент (вж. в този смисъл решения от 17 декември 2008 г., HEG и Graphite India/Съвет, T-462/04, Сб., EU:T:2008:586, т. 47 и цитираната съдебна практика и от 10 октомври 2012 г., Shanghai Biaowu High-Tensile Fastener и Shanghai Prime Machinery/Съвет, T-170/09, EU:T:2012:531, т. 134 и 135).

94 Освен това принципите, които уреждат правото на информация, трябва да са съобразени с изискванията за поверителност, по-конкретно със задължението на институциите да зачитат търговската тайна (вж. в този смисъл решения от 20 март 1985 г., Timex/Съвет и Комисия 264/82, Rec, EU:C:1985:119, т. 24, от 18 декември 1997 г., Ajinomoto и NutraSweet/Съвет, T-159/94 и T-160/94, Rec, EU:T:1997:209, т. 75 и от 11 юли 2013 г., Hangzhou Duralamp Electronics/Съвет, T-459/07, EU:T:2013:369, т. 115). В това отношение задължението на институциите да гарантират поверителното третиране на информация, чието разгласяване ще доведе до отчетливи неблагоприятни последици за предоставилото я предприятие, не може да лиши другите заинтересовани страни, и по-специално износителите, от процесуалните гаранции, предвидени в основния регламент, нито да изпразни от съдържание правата, признати им съгласно същите разпоредби (вж. в този смисъл решения Timex/Съвет и Комисия, посочени по-горе, EU:C:1985:119, т. 29 и от 8 ноември 2011 г., Zhejiang Harmonic Hardware Products/Съвет, T-274/07, EU:T:2011:639, т. 59).

95 На следващо място, в рамките на антидъмпинговите разследвания институциите трябва да следят за спазването на принципа на добра администрация, закрепен в член 41, параграфи 1 и 2 от Хартата на основните права на Европейския съюз, съгласно който всеки има право засягащите го въпроси да бъдат разглеждани от институциите, органите, службите и агенциите на Съюза безпристрастно, справедливо и в разумен срок. Съгласно член 41, параграф 2, буква а) от Хартата на основните права правото на добра администрация включва по-специално правото на всяко лице да бъде изслушвано, преди срещу него да бъде предприета индивидуална мярка, която би имала неблагоприятни последици за него (вж. в този смисъл и по аналогия решение от 20 май 2015 г., Yuanping Changyuan Chemicals/Съвет, T-310/12, EU:T:2015:295, т. 224).

96 На последно място, следва да се припомни, че тези принципи са закрепени в основния регламент чрез система от процесуални гаранции, които целят, от една страна, да позволят на заинтересованите страни да защитят надлежно интересите си и от друга страна, да запазят при необходимост поверителността на информацията, използвана в хода на антидъмпингово разследване, както и чрез правила за съгласуване на тези две изисквания.

97 На първо място, член 6, параграф 7 и член 20 от основния регламент, които по същество съответстват на съответните разпоредби на член 6.4 и на член 6.9 от споразумението антидъмпинг, имат за предмет да определят процесуалните гаранции, като гарантират правото на информация на заинтересованите страни.

98 От една страна, член 6, параграф 7 от основния регламент предвижда, че заинтересованите страни имат право, въз основа на писмено искане, да се запознаят с всяка информация, която е предоставена от страна по разследването, различна от вътрешнослужебните документи, подготвени от органите на Съюза или от тези на държавите членки, ако тази информация е релевантна за защитата им, не е поверителна и се използва за целите на разследването.

99 От друга страна, член 20 от основния регламент предвижда две фази в хода на производството по разследване, през които заинтересованите страни могат да получат конкретна информация за основните факти и съображения, на които могат да бъдат основани антидъмпинговите мерки. Така, от една страна, съгласно параграф 1 от този член посочените страни имат право да изискат разгласяване на подробностите, подкрепящи основните факти и съображения, на основата на които са въведени временни мерки след въвеждането на последните. От друга страна, съгласно параграфи 2 и 4 от този член, в редакцията им, която е приложима за фактите

в настоящия случай, тези страни имат право да поискат да им бъдат съобщени основните факти и съображения, на които може да се основе окончателното решение, преди приемането на последното или изпращането на предложение на Комисията в този смисъл.

100 Освен това член 20 от основния регламент предвижда няколко процесуални гаранции във връзка с предоставянето на тази информация. Така, най-напред, както междинното, така и окончателното разгласяване се прави в писмена форма и „възможно най-бързо“. На следващо място, съгласно параграф 4 от този член, в редакцията му, приложима към настоящия спор, окончателното разгласяване се прави не по-късно от един месец преди вземане на окончателно решение или преди внасяне от страна на Комисията на предложение в този смисъл. На последно място, съгласно параграф 5 от същия член срокът, предоставен на заинтересованите страни за представяне на становище по това разгласяване, е най-малко 10 дни.

101 Следва да се добави, че в рамките на окончателното разгласяване член 20, параграф 2 от основния регламент задължава институциите на Съюза да отдават особено внимание на разгласяването на факти и съображения, различни от използваните при въвеждане на временни мерки. Освен това съгласно параграф 4 Комисията може да бъде задължена да допълни информацията за страните след окончателното разгласяване било защото не е била в състояние да разгласи някои факти или съображения към този момент, било в случай на последващо решение, основано на различни факти и съображения.

102 При все това съгласно член 20, параграф 3 от основния регламент за предоставянето на тази конкретна информация на страните е необходимо същите да отправят искане в писмена форма незабавно след налагането на временни мерки, при временно разгласяване, а по отношение на окончателното разгласяване — не по-късно от един месец след публикуване на налагането на посочените временни мерки.

103 На второ място, член 19 от основния регламент, който съответства на член 6.5 от споразумението антидъмпинг, определя рамките, в които органите трябва да зачитат поверителността на събраната от тях информация в рамките на антидъмпингови разследвания.

104 В това отношение следва да се отбележи, че член 19, параграф 1 от основния регламент установява принципа, че всяка поверителна по своя характер информация се третира като такава от органите, ако са посочени уважителни причини за това. Освен това този член разграничава две категории поверителна информация. От една страна, в него се посочва поверителната по своя характер информация, като се дава за пример информацията, чието разгласяване би дало значително конкурентно преимущество на конкурент или би имало значителен отрицателен ефект за лицето, предоставило информацията, или за трето лице, от което информацията е получена. От друга страна, е посочена информацията, предоставена от страна по антидъмпингово разследване на поверителна основа. Освен това съгласно параграф 5, първо изречение от този член Съветът, Комисията и държавите членки, включително служителите им, нямат право да разгласяват информация, получена по силата на основния регламент, за която предоставилото я лице е поискало поверително третиране, без изричното съгласие на това лице. Второто изречение на този параграф добавя задължение да не се разгласяват информация, обменяна между Комисията и държавите членки, предвидените в основния регламент консултации, както и вътрешните документи, изготвяни от органите на Съюза или от държавите членки, изключение от което е предвидено само в случаите, когато оповестяването им е изрично предвидено в посочения регламент.

105 На трето място, основният регламент предвижда определен брой разпоредби, които позволяват да се съгласуват изискванията във връзка с правото на защита на заинтересованите страни и тези, които се отнасят до необходимостта от защита на поверителната информация. От една страна, достъпът до достъпната за заинтересованите страни информация съгласно член 6, параграф 7 и член 20 от основния регламент е ограничен от поверителността на тази

информация. Всъщност, както личи от текста на член 6, параграф 7 от посочения регламент, припомнен в точка 98 по-горе, поверителният характер на информация, предоставена от страна по разследването, не допуска заинтересованите страни да се запознаят с нея. Впрочем член 20, параграф 4 от този регламент предвижда, че окончателното разгласяване се прави „с оглед надлежно зачитане на изискването за защита на поверителната информация“. От друга страна, член 19, параграфи 2—4 от основния регламент предвижда няколко правила във връзка със зачитането на поверителността, за да гарантира правото на защита на заинтересованите страни, като цели по-специално да осигури, доколкото е възможно, наличието на обобщения с неповерителен характер на поверителната информация, които трябва да са достатъчно подробни, така че да позволяват разбирането на смисъла на предоставената информация, както и възможност за институциите да разгласяват обща информация, по-специално основанията, въз основа на които се вземат решения по силата на основния регламент.

106 Именно в светлината на тези принципи и на тези разпоредби следва да се провери, в рамките на разглеждането на горепосочените оплаквания, дали правото на защита на жалбоподателя е било конкретно засегнато.

107 Следва да се разгледат съответно второто, третото и след това първото оплакване.

По второто оплакване

108 В подкрепа на второто си оплакване жалбоподателят твърди, че комуникацията с електронни писма между производителя от държавата аналог и Комисията по повод на подготовката на отговора на въпросника представлява релевантна информация за заинтересованите страни, която им позволява да представят становището си, и няма поверителен характер. Поради това липсата на тази кореспонденция, както и евентуално на други релевантни документи в неповерителната преписка по делото, предоставена на заинтересованите страни, представлявала нарушение на правото на защита. Съветът счита, че това оплакване следва да се отхвърли.

109 В това отношение от текста на член 6, параграф 7 от основния регламент, припомнен в точка 98 по-горе, следва, че заинтересованите страни в производство по антидъмпингово разследване, каквато страна е жалбоподателят, могат да се оплакват от липсата на даден документ в неповерителния вариант на преписката само ако са изпълнени четири кумулативни условия. Първо, документът трябва да съдържа сведения, предоставени на Комисията от страна по разследването, които трябва да са използвани в хода на разследването. Второ, документът трябва да не представлява вътрешнослужебен документ, изготвен от органите на Съюза, и не трябва да с поверителен характер. Трето, съдържащата се в този документ информация трябва да е релевантна за защитата на интересите на съответната заинтересована страна. Накрая, четвърто, последната трябва да е подала писмена молба да се запознае с този документ.

110 Някои от тези кумулативни условия очевидно не са изпълнени в настоящия случай.

111 На първо място, както личи от приложение A.16, което съдържа спорната кореспонденция по електронна поща, последната се отнася само до трудностите за производителя от държавата аналог при предоставянето на исканите от Комисията данни с оглед на определянето на нормалната стойност и уточненията на Комисията в отговор на тези трудности. Следователно сама по себе си тази кореспонденция не съдържа сведения, предоставени от този производител на Комисията, които да са използвани в хода на разследването.

112 На следващо място, като доказателство за релевантността на тази кореспонденция за защитата на неговите интереси жалбоподателят изтъква само, че тя съдържа данните и информацията, използвани за определянето на нормалната стойност. В точка 111 по-горе обаче бе установено,

че тази кореспонденция не съдържа такава информация или такива данни. Освен това жалбоподателят не посочва конкретна част от тази кореспонденция, която може да е полезна за защитата му.

113 На последно място и във всички случаи жалбоподателят нито твърди, нито доказва, че в хода на производството по разследване е подал писмена молба до Комисията за достъп до тази кореспонденция.

114 Ето защо от всички гореизложени съображения следва, че Комисията не е нарушила член 6, параграф 7 от основния регламент, нито е нарушила правото на защита на жалбоподателя, като не му е предоставила достъп до тази кореспонденция.

По третото оплакване

115 В подкрепа на третото си оплакване жалбоподателят поддържа, че своевременното предоставяне на информация за използвания метод при определянето на пазарната стойност на корекциите на изчислената нормална стойност на продуктите без съответствие е от решаващо значение. Всъщност този метод бил различен от следвания при приемането на регламента за временните мерки, имал характер на ново обстоятелство и се отнасял до по-голямата част от продуктите, произвеждани от жалбоподателя. Освен това сроковете и писмената форма, изисквани за оповестяването на тази информация съгласно член 20, параграфи 2 и 4 от основния регламент, не били спазени. На последно място, късното предоставяне на тази информация лишило жалбоподателя от възможността да представи по-задълбочено становище, което вероятно е щяло да подтикне институциите на Съюза да променят заключението си.

116 Съветът твърди по същество, че тези доводи трябва да се отхвърлят.

117 В самото начало следва да се отбележи, че в рамките на настоящото оплакване жалбоподателят не твърди, както при първото оплакване, че не са му били предоставени данни относно изчисляването на нормалната стойност, а че някои от тези данни не са му били предоставени в сроковете и във формата, предвидени в член 20, параграф 4 от основния регламент.

118 В случая следва да се припомни, както бе посочено в точка 32 по-горе, че в документа за окончателно разгласяване Комисията е посочила, че приема възражението на жалбоподателя, че дъмпинговият марж е трябвало да бъде определен въз основа на целия износ, а не само за видовете на разглеждания продукт, съответстващи на видовете на сходния продукт, продавани на вътрешния пазар от производителя от държавата аналог. Тя уточнява в това отношение, че за видовете на разглеждания продукт, които нямат съответствие, нормалната стойност е била коригирана въз основа на пазарната стойност на разликите във физическите характеристики в съответствие с член 2, параграф 10, буква а) от основния регламент.

119 За сметка на това, както изтъква жалбоподателят, Комисията не уточнява в този документ начина, по който е определила пазарната стойност на разликите във физическите характеристики. Всъщност член 2, параграф 10, буква а) от основния регламент предвижда само, че размерът на корекцията за разлики във физическите характеристики съответства на обоснована оценка на пазарната стойност на разликата, без да уточнява метода, който трябва да се следва за тази обоснована оценка. Следователно, както жалбоподателят подчертава по същество в хода на съдебното заседание, Комисията не дава никакви уточнения относно следвания от нея метод в това отношение, като посочва в документа за окончателно разгласяване, че е коригирала нормалната стойност в съответствие с член 2, параграф 10, буква а) от основния регламент, а пояснява само, че е извършила посочената корекция въз основа на „обоснована оценка“.

120 Трябва да се констатира, обратно на твърденията на жалбоподателя, че тази информация не само не представлява пречка за жалбоподателя да представи надлежно становището си в своя защита, но и не ограничава прецизността и обхвата на това становище. Всъщност тази информация не позволява на жалбоподателя да установи референтния пазар и референтната цена, използвани от Комисията за определянето на пазарната стойност на разликите във физическите характеристики между видовете продукти без съответствие и тези, за които съществуват сходни пряко съпоставими видове продукти, продавани на вътрешния пазар от производителя от държавата аналог. Безспорно е обаче, както твърди жалбоподателят в жалбата си, че тези видове продукти без съответствие представляват 83 % от всички видове продукти, продавани за износ, които са взети предвид при изчисляването на дъмпинговия марж на жалбоподателя. Наистина в писмената си защита Съветът твърди, без това да е оспорено, че тези видове продукти без съответствие представляват „само“ 40 % от общия обем на същите тези експортни продажби. При всички случаи става въпрос за значителна част от сделките, взети предвид при изчисляването на дъмпинговия марж. Ето защо изборът на референтен пазар и на референтна цена за определянето на пазарната стойност на разликите във физическите характеристики между видовете продукти без съответствие и другите продукти е могъл да се отрази в значителна степен на изчислението на нормалната стойност, а оттам и на определянето на дъмпинговия марж на жалбоподателя.

121 От материалите по преписката обаче следва, че Комисията е предоставила пояснения на жалбоподателя относно използвания от нея метод за определяне на пазарната стойност на корекцията върху нормалната стойност на продуктите без съответствие с оглед на разликите във физическите характеристики едва по време на изслушването от 26 март 2013 г. Както личи от писмото на жалбоподателя от 27 март 2013 г. (вж. т. 42 по-горе), Комисията обяснява по време на това изслушване, че пазарната стойност на тази корекция е определена въз основа на експортните цени за износа към Съюза, определени от жалбоподателя за видовете на разглеждания продукт, за които няма съответствие. Както изтъква жалбоподателят, тези пояснения са направени един ден след изтичането на десетдневния срок, определен от Комисията за заинтересованите страни за представяне на становищата им по документа за окончателно разгласяване.

122 При все това, видно от същото писмо от 27 март 2013 г., времето, в което Комисията е представила това уточнение относно определянето на пазарната стойност на посочената корекция, не е попречило на жалбоподателя да представи становището си в това отношение и на Комисията да вземе предвид това становище в предложението си за окончателен регламент.

123 От една страна, жалбоподателят твърди по време на изслушването от 26 март 2013 г. и в писмото си от 27 март 2013 г., че избраният от Комисията метод се основава на неразумна и нерповерима презумпция, че пазарната стойност на разликите във физическите характеристики се отразява в експортните цени. Според жалбоподателя твърдението му се потвърждава от факта, че този подход води до определяне на дъмпингов марж, аналогичен на този, който е изчислен само въз основа на съответните видове продукти. На следващо място жалбоподателят предлага алтернативен метод, изразяващ се в ограничаване на броя на видовете продукти без съответствие чрез по-кратки продуктовите контролни номера, които ще позволят идентифицирането им. Така посочените контролни номера трябвало да бъдат ограничени до първите четири цифри, които се отнасят до формата на принадлежностите, и до деветата цифра, която се отнася до повърхността. По отношение на принадлежностите с черна повърхност жалбоподателят предлага да се вземе за основа нормалната стойност на идентичните или сходни поцинковани принадлежности, намалена с 15 %, в съответствие с указанията на производителя от държавата аналог. Жалбоподателят счита, че по отношение на останалите видове продукти без съответствие Комисията трябва да използва по-скоро средната нормална стойност на всички видове съпоставими сходни продукти, без да прилага корекция за разликите във физическите характеристики.

124 От друга страна, обратно на твърденията на жалбоподателя, становището му е представено на дата, която предоставя достатъчно време на Комисията, за да го вземе предвид. Както самият той посочва в жалбата, предложението на Комисията за окончателен регламент е изпратено на Съвета на 15 април 2013 г., така че Комисията е могла да разгледа становището на жалбоподателя в срок, който не ограничава прекомерно правото ѝ на преценка. В това отношение трябва да се отбележи, че разпоредбите на основния регламент, и по-специално член 15 от него, отнасящ се до консултациите, извършени от Комисията в рамките на консултативния комитет, не определят срок за представянето на становища преди изпращането на предложение за окончателен регламент до Съвета. Така този член 15 предвижда само, че консултациите трябва да се извършат в период от време, който позволява да се спазят сроковете, установени в основния регламент. Освен това член 20, параграф 4 от основния регламент изрично предвижда, че след съобщаването на документа за окончателно разгласяване Комисията или Съветът има възможност да вземе решение, основано на различни от посочените в този документ факти и съображения.

125 Впрочем не може да се приеме доводът на жалбоподателя, че съгласно член 20, параграф 4 от основния регламент съобщаването е трябвало да се направи в писмена форма, от една страна, и в срок от поне един месец преди изпращането на предложението за окончателен регламент, от друга страна. На първо място, що се отнася до отговора на Комисията на молба на жалбоподателя за представяне на уточнения относно информацията, съдържаща се в документа за окончателно разгласяване, Комисията не е била длъжна да представи този отговор писмено. Всъщност това задължение, предвидено в член 20, параграф 4 от основния регламент, се отнася само до самия документ за окончателно разгласяване, който се съобщава на всички заинтересованите страни. Във всички случаи фактът, че този отговор е даден устно, а не писмено, е без значение, доколкото е позволил на жалбоподателя да представи становището си своевременно, както следва от точка 123 по-горе. Освен това съгласно същата разпоредба срокът от поне един месец преди изпращането на предложение за окончателно решение се прилага само за документа за окончателно разгласяване и е бил спазен по отношение на този документ, което не се оспорва. За сметка на това този срок по дефиниция не може да се приложи за разяснения, представени в отговор на искане на заинтересована страна за пояснение относно съдържанието на документа за окончателно разгласяване.

126 По същия начин не може да се приеме доводът на жалбоподателя, че от обжалвания регламент ясно личало, че становището му не е било взето предвид. В това отношение следва да се подчертае, че с този довод жалбоподателят не твърди, че обжалваният регламент не е мотивиран, което той имплицитно признава в репликата си, а по-скоро иска да докаже, че Комисията не е била в състояние да вземе предвид становището му. Съгласно съдебната практика обаче твърдяното невземане предвид на становището на жалбоподателя не представлява нарушение на правото му на защита или на правото му да бъде изслушан. Всъщност, макар зачитането на посочените права да изисква институциите на Съюза да позволят на жалбоподателите надлежно да изложат гледната си точка, то не може да наложи на посочените институции да я приемат. За да има полза от представянето на гледната точка на жалбоподателите, е необходимо единствено тази гледна точка да е била изложена своевременно, за да могат институциите на Съюза да се запознаят с нея и с необходимото внимание да преценят значението ѝ за съдържанието на акта, който е в процес на приемане (вж. решение от 12 декември 2014 г., Crown Equipment (Suzhou) и Crown Gabelstapler/Съвет, T-643/11, Сб. (откъси), EU:T:2014:1076, т. 43 и цитираната съдебна практика). Във всички случаи следва да се отбележи, както прави Съветът, че последният не е длъжен да отговори в регламент, определящ окончателните антидъмпингови мита, на всички доводи, изложени от заинтересованите страни в хода на производството по разследване, и че липсата на отговор не доказва автоматично, че тези доводи не са били разгледани. Впрочем Общият съд е постановил, че не може да се изисква в мотивите на регламент за налагане на окончателни антидъмпингови мита да се уточняват различните фактически и правни обстоятелства, предмет на регламента, които често са твърде многобройни и сложни, нито институциите да вземат отношение по

всички изтъкнати от заинтересованите лица доводи. Достатъчно е авторът на акта да изложи фактите и правните съображения, които са от съществено значение за системата на оспорвания регламент (решения от 13 септември 2010 г., Whirlpool Europe/Съвет, T-314/06, Сб., EU:T:2010:390, т. 114 и от 20 май 2015 г., Yuanping Changyuan Chemicals/Съвет, T-310/12, EU:T:2015:295, т. 172).

127 Ето защо от гореизложените съображения следва, че третото оплакване трябва да се отхвърли.

По първото оплакване

128 В подкрепа на първото си оплакване жалбоподателят твърди, на първо място, че изчисленията на нормалната стойност представляват основните факти и съображения по смисъла на член 20, параграф 2 от основния регламент. Доколкото според него, след като производителят от държавата аналог е дал съгласието си за оповестяването на данните, на които се основават тези изчисления, те вече не представляват поверителна информация по смисъла на параграф 4 от този член, жалбоподателят счита, че от този момент Комисията е била длъжна да му ги предостави. Това задължение впрочем се потвърждавало от текста на член 19, параграф 5 от основния регламент. На второ място, жалбоподателят поддържа, че отказът на институциите му е попречил да упражни правото си на защита, по-специално като представи становището си за тези изчисления, вследствие на което изходът от производството можел да бъде различен. Накрая, на трето място, жалбоподателят твърди, че ако му се предостави достъп до тези изчисления, това няма да представлява нарушение на принципа на недопускане на дискриминация, тъй като даденото съгласие от страна на производителя от държавата аналог, което се отнасяло изрично до жалбоподателя, го поставяло в обективно различно положение в сравнение с другите производители износители.

129 На първо място, за да се прецени дали е налице нарушение на член 20, параграфи 2—4 от основния регламент поради отказа на институциите да предоставят на жалбоподателя достъп до изчисленията на нормалната стойност, следва да се определи конкретното естество на информацията, която според жалбоподателя институциите са били длъжни да му предоставят и която той обозначава като „изчисления на нормалната стойност“.

130 В това отношение следва да се припомни, че — както личи от становището на жалбоподателя по документа за временно разгласяване от 17 декември 2012 г. (вж. т. 16 и 29 по-горе) и както Съветът потвърждава в отговор на писмен въпрос на Общия съд — нормалната стойност за целите на определянето на дъмпинговия марж на жалбоподателя е изчислена първоначално, в регламента за временните мерки, въз основа на конструирана нормална стойност, в съответствие с член 2, параграф 3 от основния регламент. Всъщност, както следва от съображение 55 от регламента за временните мерки, продажбите на сходния продукт са приети за недостатъчно представителни за експортните продажби на разглеждания продукт, реализирани от жалбоподателя, което се потвърждава от Съвета. Така съгласно съображение 17 от обжалвания регламент именно вследствие на становището на жалбоподателя Съветът е приел да използва, в обжалвания регламент, продажбите на сходния продукт на вътрешния пазар, извършени от производителя от държавата аналог при обичайни търговски условия, за да определи нормалната стойност за целите на определянето на дъмпинговия марж на жалбоподателя.

131 Освен това, както следва от съображения 56 и 68 от регламента за временните мерки (вж. т. 17 и 23 по-горе), при определянето на нормалната стойност Комисията първоначално се е ограничила до продаваните от производителя от държавата аналог видовете на сходния продукт, които са пряко съпоставими с видовете на разглеждания продукт, продавани от жалбоподателя за износ. Поради това дъмпинговият марж на жалбоподателя е бил изчислен въз основа на сравнение между нормалната стойност и експортните цени, ограничено до тези

видове на сходния продукт и до съответните видове на разглеждания продукт, а именно, както следва от електронното писмо на Комисията от 26 ноември 2012 г., до 369 вида на продукта. Тези видове на продукта представляват около 20 % от видовете, които са продавани от жалбоподателя за износ и които съгласно становището на жалбоподателя по документа за окончателно разгласяване, неоспорено, възлизат на 1645 (вж. т. 40 по-горе). В това отношение, както Комисията посочва на жалбоподателя в документа за окончателно разгласяване от 15 март 2013 г. (вж. т. 32 по-горе), именно вследствие на възраженията на последния тази институция е приела, в предложението си за окончателни мерки, да установи дъмпинговия му марж въз основа на всички негови експортни продажби, чрез корекция на нормалната стойност по отношение на видовете на разглеждания продукт, за които няма съответствие сред видовете на продукта, продаван от производителя от държавата аналог. Както следва от съображение 18 от обжалвания регламент (вж. т. 46 по-горе), това изменение при определянето на дъмпинговия марж е потвърдено с този регламент. Както личи от съображение 20 от обжалвания регламент (вж. т. 48 по-горе), именно на тази основа среднопретеглената нормална стойност, установена за всеки вид сходен продукт, е сравнена със среднопретеглената експортна цена на съответстващия вид на разглеждания продукт, в приложение на първия метод, посочен в член 2, параграф 11 от основния регламент.

132 Така от точки 130 и 131 по-горе следва, че изчислението на нормалната стойност за целите на определянето на дъмпинговия марж на жалбоподателя всъщност се основава на всичките 1645 стойности, всяка от които съответства на среднопретеглената стойност на продажбите на производителя от държавата аналог на определен вид сходен продукт и коригирана, при необходимост, по-специално за близо 80 % от тези стойности, с оглед да се отчетат разликите в техническите характеристики на видовете на разглеждания продукт, за които няма съответствие.

133 Както бе посочено в точка 27 по-горе, в документа за временно разгласяване Комисията уточнява, че доколкото само един производител от държавата аналог е сътрудничел на разследването, данните с произход от държавата аналог не могат да бъдат разгласени „на равнището на [продуктовите контролни номера]“. От материалите по преписката следва, че продуктовите контролни номера обозначават буквено-цифрови кодове, всеки от които съответства на определен вид продукт. Следователно уточнението на Комисията трябва да се разбира в смисъл, че тази институция е заличила всички подробни данни по отношение на всеки вид продукт, продаван от производителя от държавата аналог. Освен това отново в същия документ Комисията посочва, че по съображения за поверителност е заличила в електронните файлове, приложени към документа за временно разгласяване, данните, основани на предоставената от производителя от държавата аналог информация. Всъщност от материалите по преписката личи, че таблиците относно производствените разходи за продажбите на вътрешния пазар (2.2 DMCOP), продажбите на вътрешния пазар (2.4 DMSALES), както и относно изчисленията на продажбите при обичайни търговски условия и на нормалната стойност (2.5 OCOT и NV) не съдържат никакви данни. Същото важи и за таблицата относно общото изложение на изчислението на дъмпинга (2.1), колоните, които се отнасят до нормалната стойност, както и тези относно размера на дъмпинга и дъмпинговия марж за всеки вид продукт. За сметка на това не са заличени данните, съдържащи се в колоните на горепосочената таблица относно експортните продажби на жалбоподателя към Съюза, както и в таблицата относно същите тези продажби (2.7 EUSALES) и в таблицата относно изчислението на цената на износа за всеки вид продукт (2.8). Както бе посочено в точка 34 по-горе, в документа за окончателно разгласяване Комисията е заличила същите категории данни, както в документа за временно разгласяване. Впрочем от материалите по преписката не личи Комисията да е предоставила някои от тези данни на жалбоподателя, когато в отговор на неговите искания е изложила допълнителни разяснения към информацията, съдържаща се в документа за временно разгласяване и в документа за окончателно разгласяване.

134 От гореизложеното следва, че изчисленията на нормалната стойност, извършени за всеки вид на сходния продукт, както и стойностите, посочени в точка 132 по-горе, които съответстват на резултатите от тези изчисления, не са били предоставени на жалбоподателя. Както изрично е посочено в жалбата, името непредоставянето на тези данни съставлява според жалбоподателя нарушение на правото му на защита в рамките на първото му оплакване. По-конкретно жалбоподателят се позовава в това отношение на заличените данни от таблиците в документа за окончателно разгласяване, отнасящи се до изчисленията на продажбите при обичайни търговски условия и на нормалната стойност (2.5 OCOT и NV), посочени в точка 133 по-горе. Според жалбоподателя тези данни е трябвало да му бъдат предоставени веднага след като производителят от държавата аналог е дал съгласието си за разгласяването на информацията, на която Комисията се е основала за определянето на посочените данни.

135 Както бе посочено в точки 36 и 39 по-горе, по време на производството по разследване жалбоподателят действително се оплаква, че не са му били предоставени други документи и информация, релевантни за определянето на нормалната стойност. В рамките на първото си оплакване той обаче не е изтъкнал това, а се позовава само на липсата на оповестяване на изчисленията на нормалната стойност, а именно подробната информация за тези изчисления за всеки отделен вид продукт, както и резултата от тези изчисления.

136 На второ място, трябва да се отбележи, на този стадий, че институциите не оспорват твърденията на жалбоподателя, че изчисленията на нормалната стойност по смисъла на точка 135 по-горе представляват основни съображения по смисъла на член 20, параграф 2 от основния регламент. Впрочем институциите потвърждават по време на съдебното заседание в отговор на въпрос на Общия съд, че са щели да предоставят на жалбоподателя подробна информация за изчисленията на нормалната стойност, ако последните бяха изготвени въз основа на продажбите на този производител износител на вътрешния пазар и така не биха имали поверителен характер по отношение на него. Освен това, както бе припомнено в точка 133 по-горе, макар по съображения за поверителност Комисията да е заличила по отношение на жалбоподателя изчисленията на нормалната стойност за всеки отделен вид продукт, тя все пак му е предоставила съответните им изчисления на експортните цени.

137 На трето място, следва да се припомнят конкретните съображения, поради които Комисията е отхвърлила искането за разгласяване на изчисленията на нормалната стойност.

138 В това отношение от електронното писмо на жалбоподателя от 19 март 2013 г. (вж. т. 38 по-горе) личи, че Комисията най-напред е отговорила на производителя от държавата аналог, като е посочила, че според нея поверителността на предоставената от него информация не може да бъде снета избирателно в полза на определени заинтересовани страни. Съдържанието на тези твърдения не е оспорено от институциите. В същото електронно писмо жалбоподателят е повторил исканията си в отговор на мотива, който Комисията изтъква пред производителя от държавата аналог, като е представил два довода в това отношение. Първият довод е, че изчислението на дъмпинговия марж, а следователно и на данните относно нормалната стойност е специфично за съответното предприятие. Вторият довод е, че основният регламент не предвижда, че изричното съгласие на предоставилия поверителната информация не може да бъде ограничено до само една заинтересована страна. Освен това, като се позовава на риск за правото си на защита, жалбоподателят пояснява, че иска от служителя по изслушването да разреши този спор. Началникът на отдела за антидъмпингови разследвания на Комисията и след това служителят по изслушването са изразили позицията си по това електронно писмо на 21 март 2013 г. в смисъла, посочен в точка 38 по-горе. От материалите по преписката не личи Комисията да е изразила различна позиция в последващ стадии на производството по разследване.

139 Следователно единственият мотив, който Комисията е посочила за отхвърлянето на искането за разгласяване на изчисленията на нормалната стойност, е необходимостта от зачитане на принципа за недопускане на дискриминация по отношение на другите китайски производители износители, включени в извадката. Така Комисията е приела, от една страна, че производителят от държавата аналог не може да се откаже от поверителното третиране на информацията, която е предоставил на Комисията, в полза на определена заинтересована страна, и от друга страна, че Комисията не може да разгласи тази информация само на жалбоподателя, а не и на другите китайски производители износители, включени в извадката. Всъщност Комисията счита, че тази информация се отнася до последните в същата степен както до жалбоподателя, доколкото е използвана за определянето на нормалната стойност и на дъмпинговия марж на всеки от тези трима производители. Поради това Комисията приема, че посочената информация не е релевантна само за изчисляването на нормалната стойност във връзка с дъмпинговия марж на жалбоподателя и следователно липсва основание да бъде разгласена само на жалбоподателя.

140 В рамките на настоящото производство обаче институциите са изложили доводи, които са свързани отчасти с мотиви, различни от изложения в точка 139 по-горе.

141 Така в писмената фаза на производството Съветът се позовава, главно, на други два мотива, които според него обосновават този отказ.

142 От една страна, Съветът твърди, че съгласието на производителя от държавата аналог се отнася само до информацията, която е предоставил на Комисията, а не до изчисленията на нормалната стойност, които се съдържат във вътрешен документ на Комисията.

143 От друга страна, Съветът поддържа, че в съответствие с член 19, параграф 1 от основния регламент по естеството си изчисленията на нормалната стойност имат поверителен характер, който не зависи от искане за поверително третиране по смисъла на член 19, параграф 5 от същия регламент и не може да се измени чрез съгласието на производителя от държавата аналог. Следователно въпреки посоченото съгласие Комисията е била длъжна във всички случаи да отхвърли искането на жалбоподателя за разгласяване на тези изчисления. По време на съдебното заседание Съветът и Комисията пояснявят и допълват доводите, изложени писмено от последния, с цел да докажат основателността на този мотив. По-конкретно институциите посочват, по същество, че данните от производителя от държавата аналог, които стоят в основата на тези изчисления, се обхващат от търговската тайна на последния. Според институциите от това следва, че оповестяването на тези данни, от една страна, ще засегне конкретните интереси на конкурентите на жалбоподателя на съответния пазар и от друга страна, ще наруши конкуренцията на този пазар. Освен това в рамките на метода, основан на държавата аналог, произтичащото ограничаване на информацията, която се предоставя на съответните производители износители, било логическа последица от отхвърлянето на молбите им за предоставяне на статут на ТДПИ, което впрочем било необходимо, за да се осигури доброволното сътрудничество на производителите от държава аналог. На последно място, институциите посочват, че към датата, на която е отхвърлила искането на жалбоподателя за разгласяване на изчисленията на нормалната стойност, Комисията не е знаела точно каква информация вече е предоставена на жалбоподателя от производителя от държавата аналог.

144 При все това отказът на Комисията да предостави на жалбоподателя изчисленията на нормалната стойност, не е основан на мотивите, изложени в точки 142 и 143 по-горе, а на мотива, посочен в точка 139 по-горе, както следва от електронните писма, разменени между 18 и 21 март 2013 г. (вж. т. 35—38, както и т. 138 по-горе).

145 Впрочем по отношение на мотива, че за разлика от информацията, предоставена от производителя от държавата аналог, изчисленията на нормалната стойност представляват вътрешни документи, следва да се отбележи, че институциите изрично признават по време на съдебното заседание, че Комисията не се е основала на този мотив в хода на производството по разследване в защита на поверителността на тези изчисления.

146 За сметка на това институциите действително твърдят по време на съдебното заседание, че Комисията се е основала именно на мотива за поверителното естество на тези изчисления, за да ги заличи в рамките на документа за окончателно разгласяване. В това отношение, както бе отбелязано в точка 133 по-горе, Комисията е обосновала заличаването на изчисленията на нормалната стойност в документа за временно разгласяване и в документа за окончателно разгласяване с факта, че доколкото само един производител от държавата аналог е сътрудничил на разследването, информацията с произход от държавата аналог не може да бъде разгласена на равнището на видовете продукти. От съдържанието на тази обосновка логично следва, че заличаването на изчисленията на нормалната стойност в посочените документи има за цел да не се допусне разкриването на свързаните с тях данни на единствения сътрудничил производител от държавата аналог, които се обхващат от търговската му тайна. Поради това може да се приеме, че към датата на изпращането на документа за окончателно разгласяване Комисията се е основала на този мотив, за да заличи изчисленията на нормалната стойност в този документ.

147 В електронните писма, разменени в периода от 18 до 21 март 2013 г., Комисията обаче вече не се позовава на този мотив нито като главно, нито като евентуално основание. Напротив, както от текста, така и от контекста на тези писма (вж. т. 35—38, както и т. 138 по-горе), изглежда, следва, че в този стадий на производството Комисията вече не възнамерява да се позовава на този мотив, за да отхвърли искането на жалбоподателя за разгласяване на изчисленията на нормалната стойност.

148 В това отношение следва по-конкретно да се подчертае, че служителят по изслушването е посочил в електронното си писмо от 21 март 2013 г., че „недискриминационното третиране на страните представлява основен фактор“ (вж. т. 38 по-горе).

149 Освен това трябва да се отбележи, че към датата на изпращането на документа за окончателно разгласяване, а именно 15 март 2013 г., производителят от държавата аналог все още не е дал съгласието си за достъп на жалбоподателя до данните, които този производител е предоставил на Комисията. Всъщност, както бе припомнено в точка 35 по-горе, това съгласие е дадено едва на 18 март 2013 г. Именно въз основа на това ново обстоятелство Комисията се е позовала за пръв път на необходимостта да се гарантира равното третиране. От тази последователност на фактите може да се направи извод, че Комисията безспорно е приела, макар и имплицитно, че с оглед на горепосоченото съгласие вече не може да противопостави на жалбоподателя мотива, въз основа на който е заличила изчисленията на нормалната стойност в документа за временно разгласяване и в документа за окончателно разгласяване, а именно търговската тайна на производителя от държавата аналог, а само мотива, свързан с необходимостта да се гарантира равното третиране.

150 Ето защо трябва да се констатира, че като се позовава на посочените в точка 141 по-горе мотиви, Съветът всъщност иска от Общия съд да замести с тези мотиви мотива, който Комисията изтъква в хода на производството по разследване, за да отхвърли искането на жалбоподателя за разгласяване на изчисленията на нормалната стойност. Според постоянната съдебна практика обаче законосъобразността на акт на Съюза трябва да се преценява в съответствие с фактическите и правните обстоятелства, които са съществували към датата на приемане на акта (вж. решение от 3 септември 2015 г., Inuit Tapiriit Kanatami и др./Комисия,

C-398/13 P, Сб., EU:C:2015:535, т. 22 и цитираната съдебна практика), така че Общият съд не може да изпълни такова искане (вж. в този смисъл решение от 12 ноември 2013 г., North Drilling/Съвет, T-552/12, EU:T:2013:590, т. 25).

151 Впрочем настоящото оплакване на жалбоподателя за нарушаването на правото му на защита по време на административното производство може да доведе до отмяна на антидъмпинговия регламент. Ето защо това нарушаване не може да се санира само с проверка от страна на съда на Съюза на мотивите, които може да са обосновали решението, от което произтича твърдяното нарушение. Всъщност тази проверка е ограничена до съдебен контрол на правните основания и не може да замести пълното разследване на случая в рамките на административното производство въз основа на преценка на конкретните обстоятелства от компетентния орган. Освен това, доколкото жалбоподателят се е запознал за пръв път в рамките на настоящото производство с мотивите, изтъкнати от институциите пред Общия съд, положението му е различно от това, в което щеше да се намира, ако беше могъл да представи становището си по този мотив в хода на производството по разследване (вж. в този смисъл и по аналогия решение от 25 октомври 2011 г., Solvay/Комисия, C-110/10 P, Сб., EU:C:2011:687, т. 51). Поради това във всички случаи Общият съд не може да установи дали в настоящия случай е налице нарушение на правото на защита на жалбоподателя поради отказа да му бъдат предоставени изчисленията на нормалната стойност, като разгледа мотиви, на които не се основава този отказ.

152 Поради това, за да определи дали в настоящия случай е налице нарушение на правото на защита, Общият съд може да вземе предвид само доводите на институциите, които могат да подкрепят единствения мотив, посочен от Комисията в хода на производството по разследване. За сметка на това, както бе припомнено в точка 81 по-горе, от постоянната съдебна практика следва, че наличието на нередовност, свързана с правото на защита, би могло да доведе до отмяна на спорния регламент само доколкото не може да се изключи напълно възможността административното производство да е довело поради тази нередовност до различен резултат. Поради това, ако се установи, че Комисията не е имала основание да изтъкне като мотив необходимостта да се гарантира равното третиране, за да откаже да предостави на жалбоподателя изчисленията на нормалната стойност, ще трябва евентуално да се провери дали тя все пак не е била длъжна да постанови такъв отказ въз основа на някои от мотивите, изтъкнати от Съвета в рамките на настоящото производство, така че да се изключи възможността административното производство да приключи с друг резултат.

153 Ето защо, на четвърто място, следва да се провери дали при обстоятелствата по настоящия случай мотивът, изведен от необходимостта да са гарантира равно третиране по отношение на останалите производители износители, включени в извадката, може да обоснове отказа да се предостави достъп на жалбоподателя до изчисленията на нормалната стойност.

154 В връзка с това трябва да се припомни, както бе посочено в точка 128 по-горе, че както в хода на производството по разследване, така и в рамките на настоящото производство жалбоподателят твърди по-специално, че с оглед на изчисленията на нормалната стойност той се намира в обективно различно положение от това на другите производители износители, поради това че производителят от държавата аналог е дал изрично съгласие по отношение на него.

155 За сметка на това жалбоподателят не оспорва, че преди производителят от държавата аналог да даде съгласието си, в писмото си от 18 март 2013 г., Комисията да предостави на жалбоподателя информацията, която същият производител е предоставил на тази институция, не е било възможно да му бъдат съобщени изчисленията на нормалната стойност. По-конкретно, от материалите по преписката не личи жалбоподателят да е поискал такова съобщаване преди посоченото писмо.

156 Както бе припомнено в точка 95 по-горе, при прилагането на член 19 във връзка с член 20 от основния регламент институциите трябва да следят за спазването на принципа на добра администрация, закрепен в член 41, параграф 2 от Хартата на основните права, съгласно който всеки има право засягащите го въпроси да бъдат разглеждани справедливо от институциите на Съюза (вж. в този смисъл и по аналогия решение от 11 юли 2013 г., Ziegler/Комисия, C-439/11 P, Сб., EU:C:2013:513, т. 155). Съгласно постоянната съдебна практика принципът на равно третиране забранява, от една страна, да се третират по различен начин сходни положения, а от друга страна, да се третират еднакво различни положения, освен ако такова третиране не е обосновано с обективни съображения (вж. решение от 25 октомври 2011 г., CHEMK и KF/Съвет, T-190/08, Сб., EU:T:2011:618, т. 65 и цитираната съдебна практика).

157 При прилагането на разпоредбите на основния регламент институциите на Съюза са длъжни да зачитат принципа на равно третиране по отношение на заинтересованите страни (вж. решение от 13 септември 2013 г., Cixi Jiangnan Chemical Fiber и др./Съвет, T-537/08, EU:T:2013:428, т. 45 и цитираната съдебна практика). Този принцип е конкретизиран в член 9, параграф 5 от основния регламент, който изисква антидъмпинговото мито, чийто размер е целесъобразен за всеки отделен случай, да се налага на недискриминационна основа върху вноса на даден продукт от всички източници.

158 При все това съгласно съдебната практика, когато разликата в третирането при събиране на антидъмпингово мито за внос се основава на разпоредби на основния регламент, тя е обоснована с обективно съображение и следователно не може да се приема за нарушение на равното третиране (вж. в този смисъл решение от 12 септември 2002 г., Europe Chemi-Con (Deutschland)/Съвет, T-89/00, Rec, EU:T:2002:213, т. 57 и цитираната съдебна практика). По принцип разликата в третирането е обоснована с обективен и разумен критерий, когато е свързана с допустима от закона цел на разглежданото законодателство и когато е съразмерна на преследваната от съответното третиране цел (вж. решение от 22 май 2014 г., Glatzel, C-356/12, Сб., EU:C:2014:350, т. 43 и цитираната съдебна практика).

159 В това отношение трябва в самото начало да се отбележи, че защитаваната от Комисията позиция в рамките на размяната на електронни писма между 18 и 21 март 2013 г., според която не е възможно да се снеме поверителността на определена информация само по отношение на конкретна заинтересована страна, не е обоснована от релевантните разпоредби на основния регламент, както поддържа жалбоподателят.

160 На първо място, от текста на член 19, параграф 5 от основния регламент не следва, че съгласието на предоставилото информацията лице, необходимо за всяко разгласяване на информация, за която то е поискало поверително третиране, не може да се предостави само по отношение на една или няколко конкретни заинтересовани страни.

161 На следващо място, от примерно изброените в член 19, параграф 1 от основния регламент основания за поверителност личи, че преценката на поверителния характер на информация, предоставена в рамките на антидъмпингово разследване, може да изисква да се вземе предвид съответното положение както на предоставилото информацията лице, така и на заинтересованите страни, които могат да получат достъп до нея. По-конкретно, едно от посочените в тази разпоредба основания, а именно че разгласяването на тази информация би дало значително преимущество на конкурент, предполага преценка на съответното положение на пазара, от една страна, на лицата, които могат да бъдат засегнати неблагоприятно от това разгласяване, и от друга страна, на заинтересованите страни, които могат да извлекат от него предимство в нарушение на конкуренцията.

162 Така Общият съд вече е приел, че Комисията е длъжна с оглед на особеностите на конкретния случай, като например ограничения брой на предприятията, които присъстват на съответния пазар, и доброто познаване на този пазар от страна на поискалото информацията предприятие,

да избегне разгласяването на данни, които ще позволят на последното да разкрие чувствителна търговска информация, която може да навреди на предприятието, предоставило данните (вж. в този смисъл решение Ajinomoto и NutraSweet/Съвет, т. 94 по-горе, EU:T:1997:209, т. 86).

163 Несъмнено, както изтъкват институциите по време на съдебното заседание, посочените в член 19, параграф 1 от основния регламент основания се отнасят до защитата на свързана с търговската тайна информация, която по естеството си е поверителна и по принцип не се разгласява (вж. в този смисъл решения от 7 май 1991 г., Nakajima/Съвет, C-69/89, Rec, EU:C:1991:186, т. 112 и Hangzhou Duralamp Electronics/Съвет, т. 94 по-горе, EU:T:2013:369, т. 115).

164 От текста на член 19, параграф 1 от основния регламент обаче не следва, че защитата на тази информация изисква да се изключи по принцип всяка възможност за разгласяването ѝ, а оттам и за преценка на конкретното положение на заинтересована страна, която иска да получи достъп до тази информация. Всъщност, както би припомнено в точка 94 по-горе, от съдебната практика следва, че задължението на институциите да гарантират поверителното третиране на информация, свързана с търговската тайна, не може да лиши другите заинтересовани страни, и по-специално износителите, от процесуалните гаранции, предвидени в член 20 от основния регламент, нито да изпразни от съдържание правата, признати им съгласно разпоредбите на този регламент (вж. в този смисъл решения Timex/Съвет и Комисия, т. 94 по-горе, EU:C:1985:119, т. 29 и Zhejiang Harmonic Hardware Products/Съвет, т. 94 по-горе, EU:T:2011:639, т. 59). Освен това, както бе подчертано в точка 105 по-горе, текстът на член 20, параграф 4 от основния регламент предвижда, че окончателното разгласяване се прави „с оглед надлежно зачитане на изискването за защита на поверителната информация“. Следва да се отбележи, че тази формулировка оставя на Комисията определена свобода на преценка, за да определи най-целесъобразния начин за съгласуване на правото на информация на заинтересованите страни и поверителността на някои данни.

165 Тълкуването на институциите не се подкрепя и от съдебната практика относно защитата на търговската тайна. Всъщност съгласно тази съдебна практика защитата на търговската тайна представлява основен принцип на правото на Съюза (вж. решение от 29 март 2012 г., Interseroh Scrap and Metals Trading, C-1/11, Сб., EU:C:2012:194, т. 43 и цитираната съдебна практика). На следващо място, отново съгласно тази съдебна практика запазването на лоялната конкуренция представлява значим обществен интерес, чиято защита може да обоснове отказ да се разгласи информация, представляваща търговска тайна (вж. в този смисъл и по аналогия решение от 14 февруари 2008 г., Varec, C-450/06, Сб., EU:C:2008:91, т. 51). Все пак, въпреки че съгласно посочените принципи административната или съдебната инстанция трябва да може да откаже разгласяването на информация, която ще засегне този интерес, включително като даде на последните предимство пред правото на защита на лицата, които имат интерес от това разгласяване, това обаче не означава, че поради тези съображения съответната инстанция трябва във всички случаи да постанови такъв отказ. Напротив, Съдът вече е постановил, че когато естеството на производството го налага, защитените интереси в рамките на специалната закрила, от която се ползва търговската тайна, трябва да се претеглят с правото на защита на заинтересованите страни в това производство (вж. в този смисъл и по аналогия решение Varec, посочено по-горе, EU:C:2008:91, т. 43 и 51). Както бе припомнено в точка 94 по-горе, това важи за антидъмпингово разследване като това, до което се отнася настоящият случай, и следователно дори когато информацията представлява търговска тайна, Комисията няма абсолютно задължение да откаже нейното разгласяване, без да прецени конкретните обстоятелства на случая, и по-специално конкретното положение на съответната заинтересована страна.

166 Що се отнася по-специално до целта да се избегне нарушаване на конкуренцията на съответните пазари, изтъкната от институциите по време на съдебното заседание, следва да се припомни, че дори когато предприятие разполага с информация относно конкурент, представляваща

търговска тайна, като например цените или продажбите, която може да намали или премахне степента на несигурност относно функционирането на съответния пазар и евентуално да доведе до ограничаване на конкуренцията между предприятия, тези последици зависят от обстоятелствата на конкретния случай (вж. в този смисъл решение от 4 юни 2009 г., T-Mobile Netherlands и др., C-8/08, Сб., EU:C:2009:343, т. 33 и цитираната съдебна практика).

167 Обратно на твърденията на институциите по време на съдебното заседание, тази свобода на преценка на Комисията за съгласуване на правото на информация на заинтересованите страни и защитата на поверителната информация не е ограничена, когато съответната заинтересована страна е производител износител, който не е получил статут на ТДПИ, какъвто е жалбоподателят. Наистина, както последният признава по време на съдебното заседание, производител износител, който не е получил статут на ТДПИ, няма основание да се оплаква от нарушение на правото му на защита само поради това че не е получил достъп до изчисленията на нормалната стойност, доколкото заличаването на тези изчисления е обосновано от необходимостта да се защити търговската тайна на производителя от държавата аналог. Все пак това особено положение на производител износител, който е установен в държава без пазарна икономика и не е получил статут на ТДПИ, не може да оправдае различното му третиране в сравнение с друга заинтересована страна по отношение на правото на защита. По-конкретно на този производител износител, както и на всяка заинтересована стана не може да се противопостави принципен отказ на молбите му за достъп до неговите изчисления, без преценка на конкретните обстоятелства, с единствения мотив, че възможността да му се предостави тази информация, ще създаде „системен дисбаланс“ в отношенията между Комисията, от една страна, и засегнатите от разследването предприятия, като например производител, който не е получил статут на ТДПИ, и производител от държавата аналог, от друга страна.

168 На последно място, макар от текста на член 20, параграфи 2—4 от основния регламент да следва, че институциите са длъжни да предоставят на всички заинтересованите страни окончателно разгласяване на основните факти и съображения, на които се основават антидъмпинговите мерки, от това обаче не следва, че институциите нямат възможност да предоставят на конкретна заинтересована страна, по нейно искане, определена информация, която е пропусната в посоченото окончателно разгласяване, поради това че и другите заинтересованите страни би трябвало да имат достъп до нея. Впрочем, както жалбоподателят твърди по време на съдебното заседание, от материалите по преписката следва, че окончателното разгласяване съдържа обща част, предназначена да бъде разгласена на всички заинтересовани страни, и специална част, която се отнася до конкретни въпроси, свързани със съответната заинтересована страна. Така например, както бе посочено в точка 133 по-горе, изпратеният до жалбоподателя документ за окончателно разгласяване съдържа изчисленията за експортните цени за всеки отделен вид продукт. Тези данни следва да се съдържат само в окончателното разгласяване, изпратено на жалбоподателя, доколкото се отнасят само до изчисляването на неговия дъмпингов марж, и не трябва да се включват в окончателното разгласяване, изпратено в частност до другите китайски производители износители, включени в извадката, чийто дъмпингов марж е изчислен въз основа на собствените им експортни цени.

169 На следващо място, член 20, параграфи 2 и 4 от основния регламент трябва да се тълкува в светлината на съдебната практика, припомнена в точка 93 по-горе, съгласно която заинтересованите страни в производство по антидъмпингово разследване трябва да дадат възможност на институциите да преценят проблемите, които може да възникнат за тях поради липсата на определени данни в предоставената им информация. A fortiori, такава заинтересована страна няма основание да се оплаква пред съда на Съюза, че не ѝ е била предоставена определена информация, ако не е представила искане във връзка с тази информация в хода на производството по разследване, довело до приемането на спорния антидъмпингов регламент.

170 Ето защо на заинтересованата страна не може да се откаже достъп до информация от вида на посочените в член 20, параграфи 2 и 4 от основния регламент с единствения мотив, че други заинтересованите страни също имат право да получат достъп до нея, ако последните не са представили искане в този смисъл. Във всички случаи от гореизложеното следва, че Комисията трябва да разгледа исканията за достъп до поверителна информация, представени от определена заинтересована страна, с оглед на конкретното положение на последната, независимо от положението на другите заинтересовани страни, за които тази информация може да е от полза с оглед на упражняването на правото им на защита.

171 Тълкуване в смисъл, обратен на изложения в точки 160—170 по-горе, би довело до принципно ограничаване на достъпната информация за заинтересованите страни в антидъмпингово разследване, несъвместимо с изискванията, които съгласно посочената в точка 92 по-горе съдебна практика са свързани със зачитането на правото на защита на заинтересованите страни, необходимо при такива разследвания, които могат да ги да засегнат пряко и лично и да породят неблагоприятни за тях последици. По-конкретно в случаи като настоящия такова тълкуване би довело до систематичен отказ на достъп на производител износител до информацията, свързана с нормалната стойност, използвана за определяне на дъмпинговия му марж, с единствения мотив, че тази информация е била използвана при определянето на дъмпинговия марж на другите производители износители. Така в повечето случаи то ще лиши производителя износител от достъп до информация, която може да е особено важна за правото му на защита, предвид че изчислението на нормалната стойност се отразява на определянето на дъмпинговия му марж.

172 Впрочем не се оспорва, че в рамките на разглежданото производство по разследване Комисията е изпратила до производител от Съюза информация, която ѝ е била предоставено при условията на поверителност от China Chamber of Commerce of Metals, Minerals & Chemicals Importers & Exporters (CCCMC), след изричното разрешение на последната. Доводът на Съвета, че тази информация няма поверителен характер по отношение на този производител, тъй като съдържанието ѝ се отнася до неговото дружество и е от полза за защитата на неговите интереси, потвърждава релевантността на този пример. Всъщност той потвърждава тълкуването, изложено в точки 160—170 по-горе, че не може да се изключи възможността определена поверителна информация да се предостави само на конкретна заинтересована страна с изричното съгласие на предоставилото я лице, ако след претегляне на интересите, защитени от поверителното третиране, и правото на защита на съответното лице Комисията приеме, че следва да разгласи тази информация.

173 В настоящия случай паради съображенията, изложени в точки 159—172 по-горе, изтъкнатото от Комисията обстоятелство, че съответните изчисления на нормалната стойност не са били използвани само за определяне на дъмпинговия марж на жалбоподателя, но и при определянето на този на другите китайски производители износители, включени в извадката, само по себе си не може да обоснове отказа на това разгласяване.

174 Всъщност, от една страна, този мотив води до зависимост на упражняването на правото на защита на жалбоподателя от това на другите китайски производители износители, включени в извадката, което, както бе посочено в точка 171 по-горе, представлява ограничаване на правото му на защита в противоречие както с текста, така и с целите на членове 19 и 20 от основния регламент.

175 Това тълкуване се потвърждава от довода на Съвета, че разгласяването на изчисленията на нормалната стойност само на жалбоподателя, а не и на другите китайски производители износители, включени в извадката, ще му предостави значително конкурентно предимство по отношение на последните по смисъла на член 19 от основния регламент. С този довод всъщност се поддържа, че член 19, параграф 1 от основния регламент допуска институциите да откажат на заинтересована страна разгласяването на информация с единствения мотив, че

други заинтересовани страни, които евентуално се нуждаят от тази информация, за да осигурят защитата си, не могат да получат достъп до нея. Така Комисията би могла да откаже да разгласи определена информация дори при положение че от материалите, с които разполага, не личи, че тази информация може да предостави значително предимство на заинтересована страна от естество да наруши конкуренцията на съответния пазар, до който се отнася тази информация — в настоящия случай конкуренцията на индийския пазар. Комисията би могла да се позове и на конкурентното предимство в полза на посочената заинтересована страна на пазара на Съюза по отношение на други производители износители, които също се нуждаят от посочената информация, за да осигурят правото си на защита. Следователно този довод потвърждава, че институциите тълкуват основния регламент в смисъл, че правото на защита на заинтересованите страни може да се ограничи по принцип в зависимост от възможността на другите заинтересовани страни да упражнят от своя страна правото си на защита. Поради изложените в точки 171—174 по-горе съображения това тълкуване не може да се приеме.

176 От друга страна, следва да се отбележи, че действително антидъмпинговото мито е било наложено на тези производители износители, както и на жалбоподателя въз основа но дъмпингов марж, определен за всеки от тях поотделно в съответствие с член 2, параграф 11 от основния регламент. Следователно, както посочва Комисията в електронното си писмо то 21 март 2013 г., информацията относно изчисленията на нормалната стойност, изготвени въз основа на данни, предоставени от производителя от държавата аналог, се отнася до всички тези производители износители. При все това, както институциите потвърждават по време на съдебното заседание, другите китайски производители износители, включени в извадката, не са представили искане да им бъдат разгласени изчисленията на нормалната стойност. Поради това, както следва от точки 169 и 170 по-горе, правото на последните да получат достъп до тези изчисления при всички случаи не може да се противопостави на жалбоподателя.

177 На следващо място следва да се констатира, че в съответствие с твърденията на жалбоподателя фактът, че производителят от държавата аналог е дал съгласието си да му се предостави достъп до данните на последния, на които се основават изчисленията на нормалната стойност, обективно изменя неговото положение в сравнение с това на другите китайски производители износители, включени в извадката.

178 Безспорно е, че за разлика от жалбоподателя другите китайски производители износители, включени в извадката, не са получили съгласието на производителя от държавата аналог да получат достъп до данните, които последният е предоставил на Комисията за изчислението на нормалната стойност. От текста на член 19, параграф 5 от основния регламент обаче следва, че при липса на такова съгласие институциите са длъжни да не разгласяват информация, по отношение на която предоставилото я лице е поискало поверително третиране. За сметка на това, както бе посочено в точки 164—168 по-горе, от текста на член 19, параграф 1 и член 20, параграф 4 от основния регламент, в съответствие с тълкуването им в съдебната практика, следва, че дори когато става въпрос за информация с поверителен характер, отнасяща се по-конкретно до търговската тайна, институциите имат определена свобода на преценка, която предполага по-специално претегляне на интересите, защитени чрез поверителното третиране, и правото на защита на заинтересованите страни, които искат разгласяване на тази информация. Безспорно е, че обратно на твърденията на жалбоподателя, съгласието на производителя от държавата аналог не му дава пълно право на достъп до исканата от него информация. Също така обаче е вярно, че за разлика от положението на другите китайски производители износители, включени в извадката, това съгласие му предоставя най-малкото право да бъде разгледана основателността на искането му въз основа на претегляне на правото му на защита и на интересите, защитени от поверителния характер на поисканата информация.

179 Доводите, които институциите изтъкват с цел да оспорят обхвата на горепосоченото съгласие, не могат да поставят под въпрос този извод.

180 На първо място, обстоятелството, че съгласието на производителя от държавата аналог по дефиниция се отнася до информацията, предоставена от последния на Комисията, а не до изготвените въз основа на тази информация изчисления на нормалната стойност, е без значение. Както отбелязва жалбоподателят в репликата си, запазването на поверителния характер на изчисленията на нормалната стойност по време на производството по разследване е обосновано от поверителния характер на данните, предоставени от производителя от държавата аналог, на които се основават тези изчисления. Така в рамките на размяната на електронни писма между 18 и 21 март 2013 г. Комисията не прави разграничение между поверителния характер на тези изчисления и поверителния характер на данните, на които същите се основават, когато отхвърля искането на жалбоподателя за разгласяване на посочените изчисления (вж. т. 38 и 138 по-горе). Впрочем дори при изпращането на окончателното разгласяване Комисията уточнява именно че е заличила изчисленията на нормалната стойност поради необходимостта да запази поверителния характер на информацията, предоставена от производителя от държавата аналог (вж. т. 133 по-горе).

181 На следващо място, доводът на институциите, че посоченото в член 19, параграф 5 от основния регламент съгласие на лицето, което е предоставило информация при условия на поверителност, не може да обхване информацията, която е поверителна по своето естество, също трябва да се отхвърли. Както следва от точки 139—143 по-горе, това тълкуване на обхвата на съгласието на производителя от държавата аналог не изхожда от същата позиция като тази, която Комисията защитава в рамките на размяната на електронни писма между 18 и 21 март 2013 г., и всъщност е несъвместимо с последната. С този довод институциите всъщност искат от Общия съд да замести с тяхното тълкуване това, което Комисията защитава в хода на производството по разследване. По изложените в точки 150 и 151 по-горе съображения Общият съд не може да изпълни това искане.

182 Във всички случаи, дори Комисията да бе приела в хода на производството по разследване, че съгласието на производителя от държавата аналог не обхваща информацията, която е поверителна по своето естество, тази позиция не може да се приеме.

183 От една страна, съгласно текста на член 19, параграф 5 от основния регламент посоченото в тази разпоредба съгласие се отнася до всяка информация, за която е поискано поверително третиране, а не само до информацията, посочена в член 19, параграф 1 от основния регламент, по отношение на която това поверително третиране е прието за обосновано.

184 Посоченото тълкуване се потвърждава от факта, че съгласно параграф 3 от същия член 9 от основния регламент, когато искането за поверително третиране не е обосновано и съответното лице не желае да го оттегли, единствената последица, която съответните органи могат да приложат служебно, е да не използват тази информация. Следователно дори при това положение липсата на съгласие на съответното лице е пречка за разгласяването на тази информация.

185 Обратно на предложеното от институциите тълкуване, приложното поле на посоченото в член 19, параграф 5 от основния регламент съгласие всъщност е по-широко, а не по-ограничено от това на член 19, параграф 1 от основния регламент.

186 От друга страна, установеното в член 19, параграф 1 от основния регламент разграничение между поверителната по естеството си информация и информацията, която се третира поверително въз основа на специално искане на предоставилото я лице, не може да има обхвата, който му придават институциите. Наистина това разграничение може да се тълкува в смисъл, че позволява на компетентните органи да осигурят защита на първата категория информация дори при липса на специално искане в това отношение. При все това тази

категория на поверителна по естеството си информация може да включва и информация, за която предоставилото я лице освен това е представило специално искане за поверително третиране.

187 Действително с оглед по-конкретно на принципа на специална защита на търговската тайна, припомнен в точка 165 по-горе, поверителното третиране на поверителната по естеството си информация ще зависи главно от обективната преценка в това отношение на компетентния орган, така че наличието на искане за поверително третиране на такава информация може да не е решаващо. Все пак от това не може да се направи извод по аргумент за противното, че разрешението на предоставилото тази информация лице е без значение за решението на компетентния орган дали да я разгласи или не. Всъщност от точки 164—168 по-горе следва, че в определени случаи разгласяването на такава поверителна по естеството си информация не може да се изключи. При тези условия обстоятелството, че предоставилото тази информация лице е дало съгласието си за нейното разгласяване, безспорно е от значение, предвид че както бе посочено в точка 178 по-горе, съгласно текста на член 19, параграф 5 от основния регламент институциите могат да разкрият тази информация само при наличие на съответното съгласие.

188 Това тълкуване се потвърждава от текста на член 6.5 от споразумението антидъмпинг, който по същество е възпроизведен в член 19 от основния регламент и съгласно който разрешението на лицето, предоставило поверителна информация на разследващите органи, се отнася както до категорията на поверителната по естеството си информация, така и до категорията на информацията, „която е предоставена на конфиденциална основа от страни по разследване“. В това отношение следва да се припомни, че съгласно постоянната съдебна практика при прилагането на правилата на СТО предимството на сключените от Съюза международни споразумения пред разпоредбите на вторичното право на Съюза повелява последните да се тълкуват, доколкото е възможно, в съответствие с тези споразумения (вж. решение от 10 ноември 2011 г., X и X BV, C-319/10 и C-320/10, EU:C:2011:720, т. 44 и цитираната съдебна практика). Тази съдебна практика е приложима по-специално в областта на антидъмпинговите мерки, доколкото е установено, че разглежданата разпоредба от основния регламент е приета в изпълнение на особено задължение, поето в рамките на споразумението антидъмпинг (вж. в този смисъл решения Nakajima/Съвет, т. 163 по-горе, EU:C:1991:186, т. 29—31 и от 9 януари 2003 г., Petrotub и Republica/Съвет, C-76/00 P, Rec, EU:C:2003:4, т. 55—57).

189 Обратно на твърденията, изложени от Съвета по време на съдебното заседание, прилагането на тази съдебна практика по отношение на тълкуването на член 19 от основния регламент в светлината на разпоредбите на член 6.5 от споразумението антидъмпинг не е поставено под въпрос от решението от 16 юли 2015 г., Комисия/Rusal Armenal (C-21/14 P, Сб., EU:C:2015:494). Всъщност съгласно точки 47—53 от това решение Съдът е установил само, че член 2, параграф 7 от основния регламент представлява израз на упражнените законодателни правомощия от страна на законодателя на Съюза, който е възприел самостоятелен подход в правото на Съюза, и че следователно не може да се установи волята на законодателя на Съюза да изпълни особеното задължение по член 2 от споразумението антидъмпинг чрез приемането на тази разпоредба от основния регламент (решение Комисия/Rusal Armenal, посочено по-горе, EU:C:2015:494, т. 47—53). Съдът обаче не се е произнесъл в това решение по въпроса дали член 19 от основния регламент представлява израз на волята да се запази самостоятелен подход в правото на Съюза, различен от този в споразумението антидъмпинг.

190 От текста на член 19, параграфи 1 и 5 от основния регламент, които възпроизвеждат текста на член 6.5 от споразумението антидъмпинг, личи, че законодателят на Съюза е изразил намерението си да изпълни особеното задължение по тази разпоредба от споразумението антидъмпинг. Сам по себе си фактът, че законодателят на Съюза е избрал да приеме различна структура от тази на член 6.5 от споразумението антидъмпинг, по-специално като е възпроизвел двете части на този член в два отделни параграфа на член 19 от основния регламент, не показва намерение на законодателя на Съюза да възприеме самостоятелен

подход в правото на Съюза, различен от следвания в споразумението антидъмпинг. Всъщност този избор се обхваща от свободата на преценка, предоставена на законодателя на Съюза, за да изпълни задълженията по член 6.5 от споразумението антидъмпинг, така че посоченият избор не може да представлява пречка за тълкуването на член 19, параграфи 1 и 5 от основния регламент в светлината на посочената разпоредба от споразумението антидъмпинг.

191 На последно място, независимо от даденото тълкуване не може да се приеме и доводът на институциите, че съгласието, което производителят от държавата аналог е дал на жалбоподателя, не представлява обективен критерий по смисъла на припомнената в точка 158 по-горе съдебна практика, а субективен критерий, произхождащ от заинтересована страна и поради това недостатъчен за обосноваването на разлика в третирането. От една страна, с този довод всъщност се поддържа, че даденото от производителя от държавата аналог съгласие не може да измени обективно поверителното естество на предоставената от него информация, дължащо се на характера ѝ на търговска тайна, което не може да се приеме поради изложените в точки 180—190 по-горе съображения.

192 От друга страна и във всички случаи, дори да се приеме, че с този довод институциите твърдят, че посоченото съгласие не е предоставено от производителя от държавата аналог въз основа на обективната му преценка на поверителния характер на информацията по отношение на жалбоподателя, а въз основа на субективните му отношения с последния в качеството му на търговски партньор, посоченият довод следва да се отхвърли като неоснователен. Всъщност, както следва от текста на член 19, параграф 5 от основния регламент, съображенията за посоченото в тази разпоредба съгласие на лицето, предоставило информацията при условията на поверителност, са без значение за обхвата на това съгласие. Както бе посочено в точка 178 по-горе, тази разпоредба задължава институциите да откажат разгласяване на посочената информация, когато липсва такова съгласие, при това независимо от обстоятелствата. Единственото особено условие за това съгласие, предвидено в посочената разпоредба, е съгласието да е дадено изрично. Следователно, дори да се предположи, че в настоящия случай производителят от държавата аналог е дал съгласието си за достъп на жалбоподателя до информацията, която е предоставил на Комисията, въз основа на търговските си отношения с това предприятие, това обстоятелство не пречи да се приеме, че посоченото съгласие поставя жалбоподателя в обективно различно положение спрямо това на другите китайски производители износители, включени в извадката. Поради това, обратно на твърденията на Съвета, жалбоподателят не може да се упреква, че иска да постави под въпрос твърдения „системен баланс“, който бил въведен с основния регламент, с мотива че се позовава на съгласие за достъп до поверителна информация, предоставено му от производителя от държавата аналог само въз основа на търговските им отношения.

193 Ето защо от всички изложени по-горе съображения следва, че Комисията неправилно се е основала на мотива, изведен от необходимостта да се гарантира равното третиране, за да отхвърли искането на жалбоподателя за достъп до изчисленията на нормалната стойност. Поради това трябва да се констатира, че като е приела това решение, Комисията е нарушила правото на защита на жалбоподателя. На последно място, както бе посочено в точка 136 по-горе, не се спори, че в настоящия случай тези изчисления представляват основни съображения по смисъла на член 20, параграф 2 от основния регламент, които могат да бъдат предоставени на жалбоподателя, за да му се даде възможност да изложи надлежно становището си по тях преди приемането на окончателните мерки. Поради това сам по себе си неправилният мотив, на който Комисията се позовава, за да откаже достъп на жалбоподателя до посочените изчисления, представлява нарушение на правата на последния, което предвид на изложените в точки 150 и 151 по-горе съображения не може да се санира чрез наличието на други мотиви за отказ, на които институциите се позовават в рамките на настоящото производство.

194 При все това, на пето място, в съответствие с припомнената в точка 81 по-горе съдебна практика следва да се провери дали е била налице възможност административното производство да е довело поради установеното в точка 193 по-горе нарушение до това да приключи с различен резултат, както твърди жалбоподателят, засягайки по този начин конкретно правото на защита на последния. В това отношение е важно да се припомни, че жалбоподателят не е длъжен да докаже, че решението на институциите е щяло да бъде различно, а само че такава хипотеза не е напълно изключена, ако бе могъл по-добре да осигури своята защита в отсъствието на установеното процесуално нарушение (решения Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware/Съвет, т. 62 по-горе, EU:C:2009:598, т. 81 и 94 и Съвет и Комисия/Interpipe Niko Tube и Interpipe NRTP, т. 81 по-горе, EU:C:2012:78, т. 78 и 79).

195 В настоящия случай жалбоподателят твърди в това отношение, че при липсата на установеното в точка 193 по-горе нарушение производството е могло да завърши с различен резултат, тъй като той би имал възможността да анализира подробно изчисленията и да представи становище по тях. Освен това той счита, че така би могъл да установи грешки и да посочи други корекции в допълнение към поисканите.

196 В самото начало следва да се провери дали Комисията е била длъжна във всички случаи да отхвърли искането на жалбоподателя за разгласяване на изчисленията на нормалната стойност поради някой от мотивите, изтъкнати от институциите в рамките на настоящото производство и изложени в точки 142 и 143 по-горе. Всъщност, както Съдът вече е постановил, възможността резултатът от производството по разследване да е различен при липсата на установеното в точка 193 по-горе нарушение, трябва да се изключи, ако приложимите разпоредби на основния регламент при всички положения не допускат Комисията да уважи искането на жалбоподателя (вж. в този смисъл и по аналогия решение Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware/Съвет, т. 62 по-горе, EU:C:2009:598, т. 109). С други думи, трябва да се провери дали въпреки неправилността на мотива, на който Комисията се основава в настоящия случай, изведен от необходимостта да се гарантира равно третиране, тя във всички случаи не е разполагала с право на преценка дали да уважи искането на жалбоподателя за разгласяване на изчисленията на нормалната стойност било поради естеството им на вътрешен документ по смисъла на член 19, параграф 5 от основния регламент, било поради това че представляват информация, която по същество си е поверителна по смисъла на параграф 1 от същия член.

197 Налага се обаче изводът, че настоящият случай не е такъв.

198 От една страна, следва да се отбележи, че член 19, параграф 5 от основния регламент позволява на институциите да разгласяват вътрешни документи по реда на специалните разпоредби на този регламент. По-конкретно с оглед на целта за съгласуване на императивните изисквания във връзка с поверителността и правото на информация на заинтересованите страни, изведено от посочената в точка 94 по-горе съдебна практика, следва да се приеме, че разгласяването на вътрешни документи е изрично предвидено от основния регламент по смисъла на тази разпоредба, когато тези документи съдържат основни съображения по смисъла на член 20, параграф 2 от основния регламент. Както бе посочено в точка 136 по-горе, в настоящия случай е безспорно, че изчисленията на нормалната стойност представляват основни съображения по смисъла на член 20, параграф 2 от основния регламент, които могат да бъдат съобщени на жалбоподателя. Впрочем също така безспорно е, че както институциите признават по време на съдебното заседание, ако изчисленията на нормалната стойност бяха основани на цените на жалбоподателя на вътрешния пазар и в случай че му бе предоставен статут на ТДПИ, Комисията би имала възможност да му разгласи тези изчисления. Следователно, дори да се предположи, че квалификацията на тези изчисления като вътрешни документи по смисъла на член 19, параграф 5 от основния регламент е юридически правилна, тя във всички случаи не е могла да задължи в настоящия случай Комисията да не разгласява изчисленията на нормалната стойност на жалбоподателя.

199 От друга страна, както бе посочено в точки 164 и 165 по-горе, нито от конкретните разпоредби на член 19 от основния регламент, които се отнасят до защитата на поверителността на данните, използвани в хода на антидъмпингово разследване, нито от съдебната практика следва, че защитата на информацията, представляваща търговска тайна, изисква да се изключи по принцип всякакво разгласяване на тази информация на заинтересованите страни, независимо от обстоятелствата. По-точно, трябва да се прецени конкретното положение на заинтересованата страна по отношение на тази информация, и по-специално съответното положение на тази заинтересована страна и на предоставилото информацията лице на съответния пазар. Освен това интересите, защитавани от търговската тайна, трябва да се претеглят с правото на защита на заинтересованите страни.

200 Ето защо в настоящия случай фактът, че предоставената от производителя от държавата аналог информация представлява търговска тайна, сам по себе си не е достатъчен, за да се приеме, че Комисията е била длъжна при всички положения да отхвърли искането на жалбоподателя за разгласяване на изчисленията на нормалната стойност. Този извод очевидно не може да се постави под въпрос от довода на институциите, към датата, на която е отхвърлила искането на жалбоподателя за разгласяване на изчисленията на нормалната стойност, Комисията не е знаела точно каква информация вече е предоставена на жалбоподателя от производителя от държавата аналог. В това отношение е достатъчно да се констатира, както впрочем подчертава жалбоподателят по време на съдебното заседание, че в писмото си от 18 март 2013 г. (вж. т. 35 по-горе) производителят от държавата аналог е посочил, че сам е изпратил на жалбоподателя информацията, за която е дал съгласието си на Комисията да я предостави на последния. Следователно, считано от тази дата, нищо не е пречило на Комисията да поиска от жалбоподателя да ѝ предостави документите, които му е изпратил производителят от държавата аналог, за да прецени обема на данните, с които жалбоподателят разполага към съответния момент.

201 В самото начало следва да се отхвърли и доводът на Съвета, че при липса на отправено от жалбоподателя искане служителят по изслушването да провери данните и изчисленията, извършени от Комисията, жалбоподателят не може да докаже, че производството е можело да приключи с различен резултат.

202 В това отношение следва да се отбележи, че член 15 от Решение 2012/199, цитирано в точка 37 по-горе, предвижда, че по искане на заинтересована страна служителят по изслушването може да разгледа информация, която е поверителна по характер и не подлежи на резюмиране, до която тази страна няма достъп, с цел да провери как тази информация е използвана от службите на Комисията, отговарящи за разследването. Тази разпоредба уточнява още, че служителят по изслушването информира представилата искането страна за това дали информацията, която не е предоставена на страната, е от значение за защитата на тази страни и когато е от значение, дали службите по разследването са отразили правилно информацията във фактите и съображенията, върху които са основани заключенията им.

203 Обстоятелството, че жалбоподателят не се е обърнал към служителя по изслушването, за да поиска последният да извърши проверката по член 15 от Решение 2012/199, е без значение в настоящия случай. Всъщност, както личи от съдържанието на тази разпоредба, припомнено в точка 202 по-горе, същата се отнася само до информацията, която е поверителна по естеството си за заинтересована страна, която се е обърнала към служителя по изслушването и която поради това обстоятелство няма никакво право на достъп до тази информация. Както бе посочено в точка 193 по-горе обаче, Комисията не се е основала на валиден мотив, за да обоснове поверителния характер на изчисленията на нормалната стойност по отношение на жалбоподателя. При тези условия последният не може да се упреква, че не е поискал от служителя по изслушването да провери тези изчисления.

204 На следващо място следва да се провери дали с оглед на обема на информацията, с която жалбоподателят е разполагал към датата, на която е отхвърлено искането му за разгласяване на изчисленията на нормалната стойност, а именно на 21 март 2013 г., достъпът до тези изчисления е можел да му позволи, както той твърди, да предостави допълнително становище, по-конкретно да разкрие грешки или да предложи нови корекции, което да доведе до различен краен резултат от производството.

205 Всъщност, както е видно от точки 26, 27 и 32—34 по-горе, информацията, оповестена от Комисията по време на производството по разследване, съдържа относително точни указания за използвания метод на определяне на нормалната стойност, както и за данните относно експортните продажби на жалбоподателя за всеки отделен вид продукт, които са сравнени с изчисленията на нормалната стойност. Освен това, както бе посочено в точка 35 по-горе, производителят от държавата аналог е изпратил на жалбоподателя данните за вътрешния пазар, които е предоставил на Комисията, по-специално счетоводните данни и подробни данни за неговите цени на индийския пазар, на които Комисията се е основала за изчисляването на нормалната стойност.

206 Въз основа на тези елементи, както и с оглед на икономическия и счетоводен опит, с който обикновено разполага предприятие като жалбоподателя, той по принцип е бил в състояние да направи своите собствени изчисления относно нормалната стойност и да сравни крайния резултат с този, получен от институцията въз основа на същите данни. Освен това, доколкото изчисленията, направени от Комисията за всеки отделен вид продукт по отношение на експортните продажби, са били съобщени на жалбоподателя в документа за окончателно разгласяване, последният като цяло е могъл да извърши свое собствено изчисление по отношение на дъмпинговия му марж за всеки отделен вид продукт, което той впрочем признава по време на съдебното заседание.

207 При това положение трябва да се констатира, че достъпът до изчисленията на нормалната стойност, направени от Комисията, очевидно представлява за жалбоподателя съществена допълнителна информация, която с оглед на обстоятелствата е можела да му даде възможност да представи по-релевантно становище от това, което вече е представил.

208 На първо място, очевидно фактът, че разполагат с подробните изчисления, направени от Комисията, а не просто с данните, използвани за тези изчисления, като цяло, може да даде възможност на заинтересованите страни да предоставят по-полезни становища за тяхната защита. Наистина тогава те могат да проверят как точно Комисията е използвала тези данни, и да ги сравнят с техните собствени изчисления, което може да им позволи да установят евентуални грешки от страна на Комисията, които в противен случай ще бъдат неоткриваеми. Впрочем практиката на институциите показва, че според тях фактът, че заинтересованите страни разполагат с подробни изчисления по отношение на определянето на дъмпинговия марж, може да им даде възможност да упражнят надлежно правото си на защита. В действителност, както признават в съдебното заседание в отговор на въпрос на Общия съд, институциите обикновено съобщават на производителите износители подробни изчисления на нормалната стойност, когато те се основават на вътрешните продажби на тези износители производители. Освен това, както бе отбелязано в точка 205 по-горе, въпреки че Комисията е заличила по отношение на жалбоподателя изчисленията на нормалната стойност за всеки вид продукт от съображения за поверителност, тя обаче му е съобщила изчисленията на експортните цени за всеки вид продукт.

209 На следващо място, следва да се отбележи, че при конкретните обстоятелства на настоящия случай липсата на достъп на жалбоподателя до изчисленията на нормалната стойност може да ограничи способността му да представи релевантно становище в по-голяма степен, отколкото ако разполагаше с тези изчисления.

210 Всъщност, от една страна, жалбоподателят е разполагал само с много ограничен период от време, за да използва данните на производителя от държавата аналог. Както бе отбелязано в точка 35 по-горе, последният е разрешил на Комисията да разкрие тези данни и в същото време ги е съобщил на жалбоподателя на 18 март 2013 г. В допълнение към това на същия ден жалбоподателят отправя искане до Комисията за достъп до изчисленията на нормалната стойност. Поради това, доколкото срокът за представяне на становищата на заинтересованите страни, определен от Комисията в съответствие с член 20, параграф 5 от основния регламент, изтича на 25 март 2013 г., жалбоподателят е имал на разположение не повече от седем дни, за да използва данните на производителя от държавата аналог. Очевидно е, че в този срок жалбоподателят трудно би могъл да възстанови дори част от изчисленията на нормалната стойност, като се отчита — както самият той отбелязва по време на съдебното заседание — много големият брой продукти, взети предвид при определянето на дъмпинговия марж. Съгласно неоспорените данни от становището на жалбоподателя по документа за разгласяване от 25 март 2013 г., броят им възлиза на 1645 (вж. т. 40 по-горе). Следователно, ако жалбоподателят разполагаше през същото време с изчисленията на нормалната стойност, извършени от Комисията, това би му дало възможност да идентифицира някои грешки или разлики между изчисленията на Комисията и неговите изчисления или най малкото да ги идентифицира своевременно.

211 От друга страна, както жалбоподателят подчертава по същество по време на съдебното заседание, обстоятелството, че в случая той не е разполагал с определени данни относно метода на изчисление, е релевантно за преценката на това дали резултатът от производството би могъл да е различен, ако Комисията бе разгласила изчисленията на нормалната стойност. Всъщност, като бе отбелязано в точки 119 и 120 по-горе, жалбоподателят е разполагал към 18 март 2013 г. само с най-обща информация относно използвания метод за изчисляване на нормалната стойност на видовете продукти без съответствие. По-конкретно към тази дата той не е знаел кой релевантен пазар и коя релевантна цена е използвала Комисията, за да изчисли пазарната стойност на корекцията на нормалната стойност на тези видове продукти с оглед на разликите в техническите характеристики между тези видове продукти и съответните им видове продукти. Както бе отбелязано в точка 120 по-горе, тези видове продукти без съответствие представляват, от една страна, 83 % от всички видове продукти, продавани за износ, взети предвид при изчисляването на дъмпинговия марж, и от друга страна, повече от 40 % от общия обем на експортните му продажби. Ако жалбоподателят бе разполагал с изчисленията на нормалната стойност за всеки един от видовете продукти, той най-малкото би имал възможност да представи становището си по крайните резултати от използването на този метод. По този начин жалбоподателят би могъл, ако е необходимо, да сравни тези резултати със собствените си резултати, получени въз основа на друг метод. Така той би имал възможност да оспори с по-точни доводи метода, използван от Комисията, и следователно вероятността възраженията му да бъдат взети предвид от Комисията, би била по-голяма.

212 На последно място, както жалбоподателят сам припомня по време на съдебното заседание, в хода на производството по разследване той е представил няколко забележки въз основа на информацията, с която вече е разполагал, някои от които са довели до изменение на метода за изчисляване на нормалната стойност. Всъщност, както бе припомнено в точки 45 и 46 по-горе, именно въз основа на тези негови забележки институциите са приели, от една страна, да изчислят нормалната стойност относно дъмпинговия марж въз основа на продажбите на вътрешния пазар на производителя от държавата аналог, а не чрез конструирана нормална стойност и от друга страна, да вземат предвид за този дъмпингов марж видовете на продукта без съответствие и съответно да определят нормалната стойност за тези видове продукти. Ето защо може основателно да се предположи, че ако жалбоподателят бе разполагал с изчисленията на нормалната стойност за всеки вид продукт, което би представлявало съществена допълнителна информация, както бе отбелязано в точки 207—211 по-горе, той е щял да положи усилия, за да използва тази информация най-целесъобразно за упражняването на правото си на защита.

213 Ето защо поради всички изложени в точки 207—212 по-горе съображения не може да се изключи, че ако искането на жалбоподателя за разкриване на изчисленията на нормалната стойност е било уважено, крайният резултат от производството е можел да бъде различен.

214 Представените от институциите доводи не позволяват да се постави под съмнение този извод. Най-напред следва да се отбележи, че институциите не могат да се основават на точка 81 от решение Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware/Съвет, т. 62 по-горе (EU:C:2009:598), за да поддържат, че ако е разполагал с изчисленията на нормалната стойност, жалбоподателят е трябвало да докаже различния краен резултата от производството. Действително в посочената точка 81 от решение Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware/Съвет, т. 62 по-горе (EU:C:2009:598), Съдът припомня принципа, че жалбоподателят трябва да докаже наличието на възможност административното производство да е довело до различен краен резултат поради процесуалното нарушение, от което същият се оплаква, засягайки по този начин конкретно правото му на защита. В точка 94 от същото решение обаче Съдът уточнява обхвата на този принцип, като посочва, че съгласно съдебната практика това задължение не води до изискване жалбоподателят да доказва, че решението на Комисията е щяло да има различно съдържание, а е достатъчно само да докаже, че такава хипотеза не е напълно изключена, след като е щял да може да се защити по-добре, ако не е било допуснато съответното процесуално нарушение (вж. решение Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware/Съвет, т. 62 по-горе, EU:C:2009:598, т. 81—94).

215 При тези обстоятелства не може да се изисква от жалбоподателя да докаже въз основа на данните, с които разполага, че Комисията е допуснала грешки по отношение на определянето на нормалната стойност, за да може да се приеме, че крайният резултат от производството е можел да бъде различен, ако му е бил предоставен достъп до изчисленията на нормалната стойност.

216 Всъщност, от една страна, с оглед на факта, че както бе посочено в точка 211 по-горе, жалбоподателят освен това е разполагал само с най-обща информация за използвания от Комисията метод, не може да се изключи, че някои грешки са можели да бъдат установени единствено чрез анализ на изчисленията на нормалната стойност за всеки отделен вид продукт.

217 От друга страна, както бе отбелязано в точка 210 по-горе, дори да се предположи, че жалбоподателят е могъл да установи тези грешки въз основа на данните от производителя от държавата аналог, той може да не е бил в състояние да ги установи толкова бързо, така че с оглед на времето, с което е разполагал, това може да е било решаващо за упражняването на правото му на защита.

218 Ето защо при обстоятелствата в конкретния случай изтъкнатото от институциите обстоятелство, че жалбоподателят не е успял да докаже в рамките на настоящото производство наличието на грешки при определянето на нормалната стойност, във всички случаи не може да се приеме за достатъчно, за да изключи всяка възможност производството да е могло да приключи с различен резултат.

219 Освен това поради същите съображения не може да се приеме за релевантен изтъкнатият от Съвета факт, че при всички положения съгласно член 20, параграф 5 от основния регламент заинтересованите страни имат на разположение само десет дни, за да представят становищата си след съобщаването на окончателното разгласяване. Всъщност от гореизложеното следва, че следва да се установи дали в конкретния срок, с който е разполагал и който впрочем е по-малък от десет дни, той е щял да упражни по-добре правото си на защита, ако е имал достъп до изчисленията на нормалната стойност, а не само до данните, на които се основават тези изчисления.

220 На последно място, при разглеждането на въпроса дали при липсата на нарушението, установено от Общия съд в точка 193 по-горе, резултатът от производството е можел да бъде различен, не може да се вземе предвид изтъкнатият от Съвета факт, че жалбоподателят във всички случаи е разполагал с достатъчен обем информация, за да упражни надлежно правото си на защита. Всъщност това обстоятелство може евентуално да е от значение само за отговора на въпроса дали е извършено нарушение. При всички положения, както бе посочено в точка 139 по-горе, Комисията е основала отказа си да съобщи изчисленията на нормалната стойност само на мотива, изведен от необходимостта да се гарантира равното третиране по отношение на другите производители износители, включени в извадката. Този отказ следователно не се основава на обстоятелството, че жалбоподателят е разполагал с достатъчен обем информация, за да упражни надлежно правото си на защита. Освен това, както бе отбелязано в точка 208 по-горе, институциите по принцип също приемат, че при зачитане на необходимостта да се гарантира поверителността на информацията, подробните изчисления, въз основа на които се определя дъмпинговият марж на даден оператор, представляват релевантна информация за защитата на интересите на последния и че поради това те следва да бъдат включени в документите за временно и окончателно разгласяване.

221 Поради това от всичко изложено по-горе следва, че доколкото бе установена основателността на първото оплакване в рамките на първото основание, последното следва да се приеме по същество. Ето защо, без да е необходимо да се разглеждат второто, третото и петото основание, обжалваният регламент трябва да се отмени в частта, която се отнася до жалбоподателя.

По съдебните разноски

222 Съгласно член 134 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане.

223 Съгласно член 138, параграф 1 от Процедурния правилник държавите членки и институциите, встъпили по делото, понасят направените от тях съдебни разноски

224 Тъй като в конкретния случай Съветът е загубил делото, той следва да бъде осъден да заплати съдебните разноски в съответствие с исканията на жалбоподателя. Впрочем в качеството си на встъпила институция Комисията понася направените от нея съдебни разноски.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (осми състав)

реши:

1) Отменя Регламент за изпълнение (ЕС) № 430/2013 на Съвета от 13 май 2013 година за налагане на окончателно антидъмпингово мито и окончателно събиране на временното мито, наложено върху вноса на резбовани принадлежности за тръбопроводи от ковък чугун с произход от Китайската народна република и Тайланд, и за прекратяване на процедурата по отношение на Индонезия в частта, която се отнася до Jinan Meide Casting Co. Ltd.

2) Осъжда Съвета на Европейския съюз да понесе освен направените от него съдебни разноски и тези на Jinan Meide Casting Co.

3) Европейската комисия понася направените от нея съдебни разноски.

Gratsias Кънчева Wetter

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 30 юни 2016 година.

Подписи

Съдържание

Обстоятелства, предхождащи спора 2

Релевантни факти от производството по разследване преди регламента за временните мерки .. 2

Регламентът за временните мерки и документът за временно разгласяване 3

Кореспонденция между жалбоподателя и Комисията след приемането на регламента за временните мерки 6

Кореспонденция между жалбоподателя и Комисията след документа за окончателно разгласяване 7

Обжалваният регламент 9

Производство и искания на страните 10

От правна страна 11

По четвъртото основание 11

По първото основание 17

Предварителни съображения 17

По второто оплакване 20

По третото оплакване 21

По първото оплакване 24

По съдебните разноски 43